

Диахона

Все повече тийнейджъри отиват в храма: помогнете им да се подготвят, стр. 18

Да погледна на мисията си с нови очи, стр. 42

Как епископът може да ви помогне да се покаете, стр. 58

Исус казва да обичаме всички – дори побойниците, стр. 68

„Но макар и понякога да се чувстваме загубени сред настоящите ни обстоятелства, Бог ни обещава надеждата на Неговата светлина – Той обещава да освети пътя пред нас и да ни покаже как да се измъкнем от тъмнината“.

Президент Дитер Ф. Ухтдорф, втори съветник в Първото Президентство, "Надеждата на Божията светлина", *Лиахона*, май 2013 г., стр. 70.

ПОСЛАНИЯ

- 4** **Послание на Първото Президентство: Отговорността ни да спасяваме**
От президент Томас С. Монсън
- 7** **Послание за обучение при посещение: Божествената мисия на Исус Христос: Творец**

АКЦЕНТИ

- 12** **Върши го добре**
От старейшина Куентин Л. Кук
Когато е по-лесно от всякога да бъдем анонимни, важно е да не носим маска и да бъдем предани на вярата си.
- 18** **Тийнейджърите и храмовите завети**
От Гари и Сюзън Картър
Сега е момента да започнете да подготвяте децата си да влязат в храма.
- 20** **Великото ни мисионерско наследство**
От Лариин Портьър Гонт и Линда Декър Лопез
Всички мисионери, минали или настоящи, служат с надеждата да направят по-добър живота на другите хора.
- 26** **Подготвени за деня на битката**
От старейшина Едуардо Гаварет
Простите принципи могат да решат съдбата ни в житейските битки.

- 30** **Ускоряване на делото по спасението**
Църква е равносилно на призованието да бъдем напълно отдадени на Неговото дело.

- 34** **Да станеш миротворец**
От Матю Д. Флитън
Евангелието промени сърцето на един мъж – и сплоти семейството му.

РАЗДЕЛИ

- 8** **Бележник за общата конференция: Идеи за Общата конференция**
От Тина Спенсър
- 9** **Преподаване на За укрепването на младежите: Физическо и емоционално здраве**
- 10** **Новини от Църквата**
- 38** **Гласове на светии от последните дни**
- 80** **До следващата среща: Псувам ...**
От Р. Вал Джонсън

НА КОРИЦАТА

Лице: Фотоилустрация от Коуди Бел.
Гръб: Фотоилустрация от Коуди Бел.
Гръб на предната корица: Фотоилустрация от iStockphoto/Thinkstock.

42

42 Как да бъда имаш успех мисионер?

От Лорън Бангертер Уайлд
Навсякъде ни отхвърляха и бях обезсърчена. Трябваше да намеря ново определние за успеха.

Вижте дали ще успеете да намерите Лиакхоната, скрита в този брой. Жокер: Споделете плода.

46 Да станеш мисионер съгласно Проповядвайте Моето Евангелие
 От старейшина Дейвид А. Беднар
Тези пет изисквания ще ви помогнат да станете по-добри мисионери.

51 Просто се усмихни и кажи не
 От Хейзъл Мари Тибюл
Как можеш да откажеш на президента на компанията?

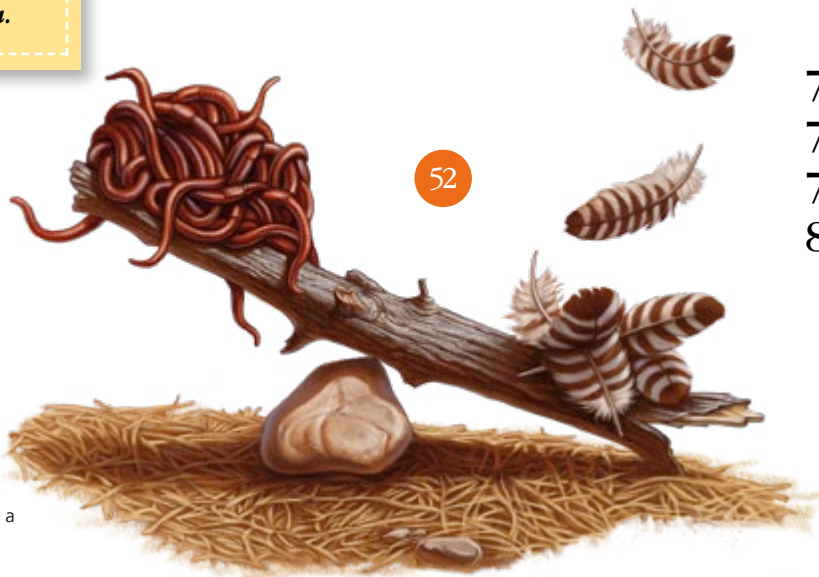
52 За укрепването на младежите: Бъдете силни, бъдете здрави, бъдете умни
 От старейшина Адриан Очоа
Обуйте маратонките си и се раздвижете!

54 Вървете по стъпките Му
 От Мелиса Зентено
Ставането като Исус Христос може да ви се струва като физика за напреднали, но процесът започва с първата ви стъпка.

56 Въпроси и отговори
Какво да казвам на нечленове, които питат защо някои членове на Църквата не живеят според стандартите ни?

58 Защо и какво трябва да изповядвам на епископа си?
 От старейшина Ч. Скот Гроу
Покаянието е нещо лично между мен и Господ. Защо трябва да говоря и с епископа си?

52

61

61 Да поканим Спасителя да влезе
 Старейшина О. Винсът Халек
Спасителят чака да Го поканите в живота си!

62 Съвсем нов дякон
 От Джейн МакБрайд Чоут
Бенджи се притесняваше за раздаването на причастието. Дали ще може да се справи?

64 По пътя: Изчакване в Уинтър Куортърз
 От Дженифър Мади

66 Мястото, на което светиите спират в Уинтър Куортърз
 От Ари Ван Де Грааф

67 Специален свидетел: Как Исус Христос говори на пророците?
 От старейшина Д. Тод Кристоферсън

68 Помощ за Вайълет
 От Шарлот Мей Шепърд
Вайълет винаги се бе държала лошо с Ема. Защо Ема трябва да бъде мила с нея?

70 Неделното училище за деца у дома: Ще споделям Евангелието с всички Божии чеда

72 Камил от Ню Йорк Сити

74 Нашата страница

76 За малки деца

81 Портрет на пророка: Дейвид О. Макей

Международно списание на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни

Първото Президентство: Томас С. Монсън, Хенри Б. Айринг, Дитер Ф. Ухторф

Кворумът на дванадесетте апостоли: Бойд К. Пакаръ, Л. Том Пери, Ръсел М. Нелсън, Далин Х. Оукс, М. Ръсел Балард, Ричард Г. Скот, Робърт Д. Хейлз, Джефри Р. Холанд, Дейвид А. Беднар, Куентин Л. Кук, Д. Тод Кристоферсън, Нийл Л. Андерсън

Редактор: Крег А. Кардън

Съветници: Шейн М. Бауен, Брамбли Д. Фостър, Кристофъл Голдън младши, Антъни Д. Перкинс

Изпълнителен директор: Дейвид Т. Уорнър

Директор подпомагане на семействата и членовете:

Винсънт А. Вон

Директор църковни списания: Алън Р. Лойбърг

Бизнес управител: Гарф Кенън

Административен редактор: Р. Вал Джонсън

Помощник-административни редактори: Райън Кар, ЛаРийн Портьер Гонт

Асистент публикации: Мелиса Зентено

Набор и редакция: Сюзън Барет, Дейвид Диксън, Дейвид А.

Едуардз, Матю Д. Филтън, Минди Рей Фрийдмън, Лори Фулър, Гари Х. Гарф, Дженифър Грейс Джоунс, Майкъл Р. Морис, Ричърд М. Ромни, Пол Вандерберге

Изпълнителен директор оформление:

Дж. Скот Кнудсън

Директор оформление: Тад Р. Питърсън

Дизайн: Джанет Андриус, Фей П. Андърсъ, Ч. Кимбъл Бот, Томас Чайлд, Нейт Джайнс, Лери Лин С. Херин, Колийн Хинкли, Сюзън Лофгрен, Ерик П. Джонсен, Скот М. Уей, Брад Тийри

Координатор интелектуална собственост:

Колет Небъркър Аун

Директор производство: Джейн Ан Питърсън

Производство: Кевин С. Банкс, Кони Бауторп Бридж, Джули Бърдет, Брайн У. Джижди, Денис Кърби, Джини Дж. Нилсън, Гейл Тейт Рафърти

Предпечат: Джеф Л. Мартин

Директор печат: Крег К. Седжуик

Директор разпространение: Стивън Р. Крисънсън

За абонаменти и цени извън САЩ и Канада, отидете на store.lds.org или се свържете с вашия местен църковен център за разпространение или с ръководител на район/клон.

Предавайте статии и запитвания по Интернет на iahona.lds.org, чрез електронна поща на iahona@ldschurch.org; или на адрес *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA.

Лиахона (термин от Книгата на Мормон, който означава "компас" или "нещо, което напътства") се публикува на албански, арменски, бислама, български, камбоджански, себуано, китайски (опростен), хърватски, чешки, датски, холандски, английски, естонски, фиджи, фински, френски, немски, гръцки, унгарски, исландски, индонезийски, италиански, японски, кирибати, корейски, латвийски, литовски, малгашки, маршалезе, монголски, норвежки, полски, португалски, румънски, руски, самоа, словенски, испански, суахили, шведски, тагалог, таитянски, тай, тонга, украински, урду и вьетнамски. (Честотата варира според езика).

© 2013 на Intellectual Reserve, Inc.

Всички права запазени. Отпечатано в САЩ.

Текстът и нагледните материали в *Лиахона* могат да бъдат размножавани с нетърговска цел за ползване у дома или в Църквата. Нагледните материали не могат да бъдат размножавани, ако това изрично е забранено в бележката до произведението. Въпросите относно авторските права следва да бъдат отправяни до Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; e-мейл: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

October 2013 Vol. 20 No. 3. LIAHONA (USPS 311-480) Bulgarian (ISSN 1085-4312) is published four times a year (April, May, October, and November) by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$4.00 per year; Canada, \$4.80 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Идеи за семейни домашни вечери

Това издание съдържа статии и дейности, които могат да бъдат използвани за семейна домашна вечер. Ето две примерни идеи.

ФОТОИЛСТРАЦИЯ ОТ КРЕГ ДАЙМЪНД

„Да станеш мисионер съгласно Проповядвайте Моето Евангелие“, стр. 46: Може да обсъдите като семейство петте черти на мисионерите съгласно *Проповядвайте Моето Евангелие*. След това се опитайте да приложите принципите. Може набързо заедно да разгледате раздела в *Проповядвайте Моето Евангелие* и членове на семейството да се редуват за кратко да упражняват части за преподаване от мисионерските уроци, докато други членове на семейството се преструват на проучватели. Може да обсъдите предизвикателствата на мисионерската работа и да обсъдите начини, по които да развиете чертите, описани от старейшина Дейвид А.Беднар.

„Бъдете силни, бъдете здрави, бъдете умни“, стр. 52: След като разгледате статията на старейшина Адриан Очоа, може да планирате дейност, която позволява на семейството ви да спортува заедно. Може да играете някакъв спорт или да се разходите. Уверете се, че дейността е съобразена с възрастта и способностите на членовете на семейството (може например да помолите по-големите деца да помагат на по-малките да изпълнят дейността). След дейността, обсъдете като семейство ползите от физически активния начин на живот. Може да планирате и начини, по които да продължите да работите като семейство в следването на съвета на живите пророци да се грижим за телата си.

НА ВАШИЯ ЕЗИК

Лиахона и други материали на Църквата са на разположение на много езици на languages.lds.org.

ТЕМИ В ТОЗИ БРОЙ

Цифрите сочат първата страница на статията.

Активиране, 4, 30, 38

Деца, 76

Език, 80

Епископи, 58

Здраве, 9, 52

Изкушение, 51, 80

Изповядване, 58

История на Църквата, 64, 66

Исус Христос, 7, 76

Маккей, Дейвид О., 81

Милосърдие, 4, 20, 34, 68

Мир, 34

Мисионерска работа, 20, 30, 40, 42, 46, 61, 70, 72

Непорочност, 12, 51

Несгода, 42, 64, 68

Откровение, 67

Пионери, 64

Подготовка, 26

Покаяние, 58

Пример, 12, 56

Приятелство, 39, 40, 72

Проповядвайте Моето Евангелие, 42, 46, 54

Пророци, 67

Прошка, 58, 68

Псуване, 80

Светия Дух, 41, 46

Свещеничество, 62, 76

Словото на мъдростта, 9, 51, 52

Стандарти, 56, 80

Съдено, 56

Създаване, 7

Храм, 18, 34

Христови качества, 54

Цел, 12, 54

От президент
Томас С. Монсън

ОТГОВОРНОСТТА НИ ДА СПАСЯВАМЕ

За светиите от последните дни необходимостта да спасяваме нашите братя и сестри, които по някаква причина са се отклонили от пътеката на активност в Църквата, е от вечна значимост. Знаем ли за такива хора, които някога са приели Евангелието? Ако да, каква е нашата отговорност да ги спасим?

Помислете за изгубените сред възрастните хора, овдовелите и болните. Твърде често те се оказват в напуканата и безлюдна пустош на изолацията, наречена самота. Когато младостта отлети, когато здравето се влоши, когато силите намалеят, когато светлината на надеждата блещука съвсем слабо, те могат да бъдат подхранени и подкрепени от ръката на помагачия и от сърцето, което познава състраданието.

Разбира се, има и други, които се нуждаят да бъдат спасени. Някои се борят с греха, а други се скитат в страх, апатия или невежество. Независимо от причината, те са се изолирали от активност в Църквата. И, разбира се, почти със сигурност ще останат изгубени, освен ако в нас – активните членове на Църквата – не се пробуди желанието да намираме и спасяваме.

Някой, който да покаже пътя

Преди известно време получих едно писмо, написано от човек, който се е отклонил от Църквата. То характеризира твърде много от нашите членове. След описание как е станал неактивен, той пише:

„Имах толкова много, а сега толкова малко. Нещастен съм и се чувствам все едно се провалям във всичко. Евангелието никога не е напускало сърцето ми, макар че напусна живота ми. Моля ви да се молите за мен.

Моля не забравяйте тези от нас – изгубените светиини от последните дни. Знаем къде се намира Църквата, но

понякога си мисля, че се нуждая от някой друг да ми покаже пътя, да ме насърчи, да отнеме моя страх и да ми свидетелства”.

Докато ви четях това писмо, мислите ми се насочиха към едно мое посещение в една от великите художествени галерии по света – известния музей „Виктория и Албърт” в Лондон, Англия. Там се намира един шедевър във великолепна рамка, нарисуван през 1831 г. от Джозеф Малърд Уилям Търнър. Картината изобразява надвесени черни облаци и яростта на едно бурно море, предвещаващо опасност и смърт. Светлината от един изгубил се плавателен съд блещука в далечината. На преден план, подхвърляна нависоко от прииждащите вълни от разпенена вода, е една голяма спасителна лодка. Мъжете мощно дърпат греблата, докато спасителната лодка навлиза в бурята. На брега на морето стоят една жена и две деца, мокри от дъжда и брулени от вятъра. Те притеснено са вперили поглед към морето. В ума си съм съкратил името на картината. За мен то е *На помощ*.¹

Сред бурите на живота се крият опасности. Мъже и жени, момчета и момичета се оказват изгубени и изправени пред разрушение. Кой ще насочва спасителните лодки, изоставяйки уюта на дома и семейството си и отправяйки се на помощ?

Нашата задача не е непреодолима. Ние действаме по Господно поръчение, имаме право на Неговата подкрепа.

По време на служението на Спасителя Той призовава рибари в Галилея да изоставят мрежите си и да Го последват, казвайки им: „Аз ще ви направя ловци на човеци”.² Нека се присъединим към редовете на ловците на мъже и жени, за да можем да предоставим всичката помощ, която можем.

Моля се да имаме желанието да спасим неактивните и да ги доведем до радостта на Евангелието на Исус Христос, за да могат да се възползват заедно с нас от всичко, което идва от активността в Църквата.

Нека положим усилия, за да спасим изгубените, които са около нас: възрастните, овдовелите, болните, хората с недъзи, неактивните и онези, които не спазват заповедите. Нека им протегнем ръка за помощ и предложим сърце, което познава състраданието. Като правим това, ще донесем радост в сърцата им и ще изпитаме истинското задоволство, което идва, когато помагаме на друг по пътя към вечния живот. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Пълното заглавие на картината е *Спасителна лодка с уред на Манби се отправя към заседнал плавателен съд, който изпраща сигнал (синя светлина) за беда.*
2. Матей 4:19.
3. Ефесяните 2:19.
4. Вж. Матей 22:39.

Нашето задължение е да спасим онези, които са напуснали безопасността на активността, за да може да бъдат доведени до масата на Господа, за да се угощават с Неговото слово, да се наслаждават на спътничеството на Неговия Дух и да не бъдат повече „странници и пришелци, но съграждани на светиите и членове на Божието семейство”.³

Принципа на любовта

Забелязал съм, че две основни причини обясняват завръщането към активност и промяната в поведение, навици и действия. Първо, хората се връщат, защото някой им е показал техните вечни възможности и им е помогнал да вземат решението да ги реализират. Неактивните не могат дълго да се задоволяват с посредственост, след като са видели, че могат да постигнат съвършенство.

Второ, някои се завръщат, защото хора, които ги обичат или „съграждани със светиите” са се вслушали в предупреждението на

Спасителя, обикнали са ближните си като себе си,⁴ и са помогнали на другите да осъществят мечтите си и да изпълнят амбициите си.

Катализаторът в този процес е – и ще продължи да бъде – принципът на любовта.

В много истински смисъл хората в бурното море в картината на Търнър са като много от нашите неактивни членове, които очакват да бъдат спасени от онези, които управляват спасителните лодки. Техните сърца копнеят за помощ. Майки и бащи се молят за техните синове и дъщери. Съпруги се молят на небесата съпрузите им да бъдат спасени. Понякога деца се молят за родителите си.

ПРЕПОДАВАНЕ ОТ ТОВА ПОСЛАНИЕ

Може да попитате хората, които посещавате, дали знаят някой, на който му е трудно да идва на църква. Може да изберете един човек и да обсъдите начини да се изрази обич, като например да го/я поканят да участва в семейна домашна вечер или да дойде на гости за вечеря/обяд.

Подаръкът на Джен

От Джоси С. Килпак

Направих поредица от грешни избори през втората ми година в гимназията. Тези избори доведоха до сериозни последици и нещастие и реших да използвам лятната ми ваканция, за да започна да правя промени. Когато започна следващата учебна година аз обядвах в тоалетната или в някой празен коридор, за да избегна лошите приятели, които очакваха да се присъединя към тях.

Никога не бях се чувствала толкова сама.

Тогава Бог ми даде един подарък: Той ми изпрати Джен. Тя никога не ме съдеше заради грешките ми, но ме

насърчаваше да продължа да се движа в правилната посока. Знанието, че тя ще е на училище, ми помагаше да продължавам да чета Писанията и да подхранвам свидетелството си. Когато наближи времето за завършване на гимназията, аз бях доказала пред себе си, че съм отдадена на промяната.

Понякога се чудя къде щях да съм днес, ако Джен не ми бе подала ръка. Щях ли да държа на принципите си без нея? За щастие никога няма да знам това, защото тя беше там с цялото си сърце, готова и желаеща да ми помогне.

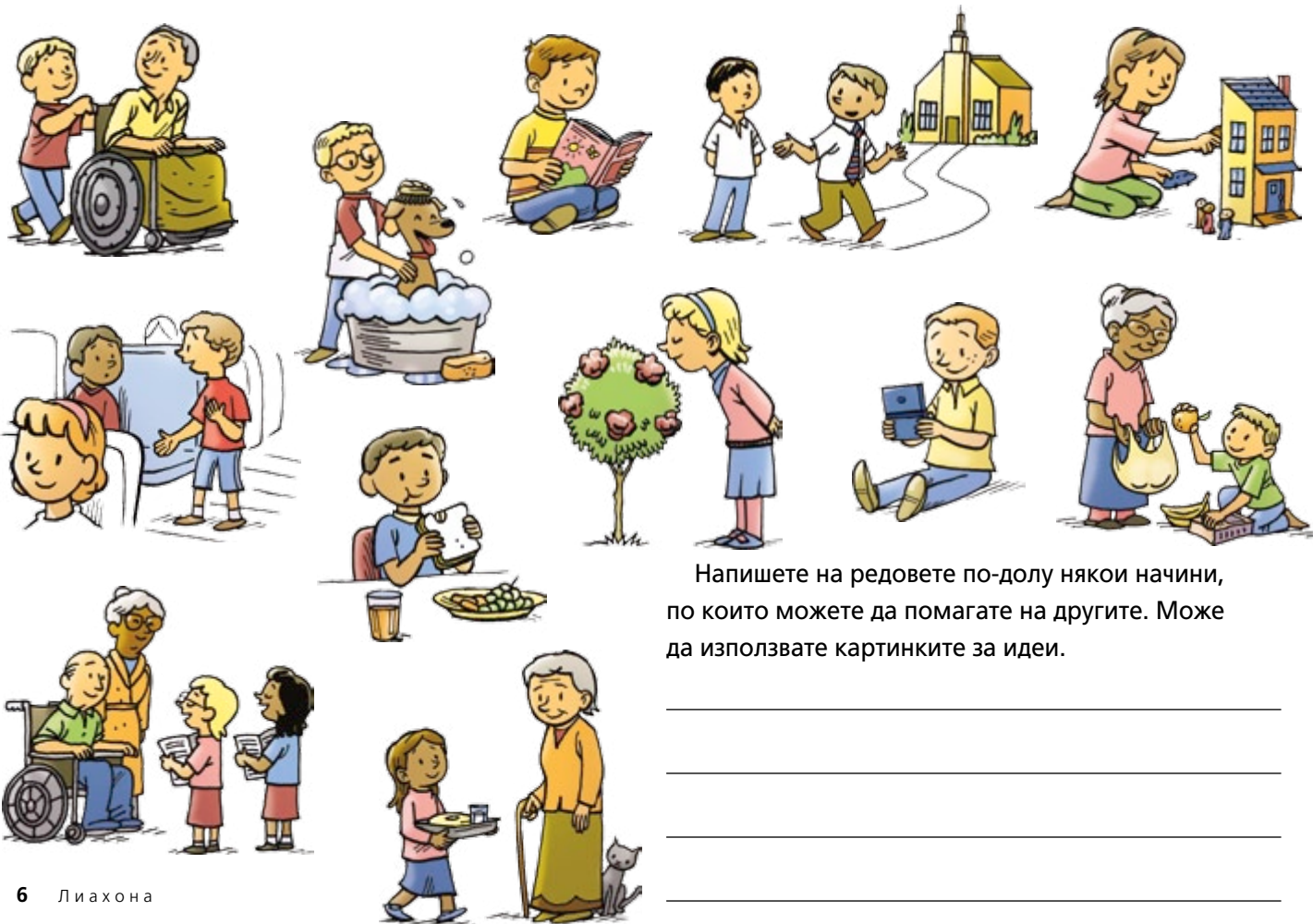
Авторката живее в Юта, САЩ.

ДЕЦА

Начини да спасяваме

Президент Томас С. Монсън ни учи, че трябва да помагаме на другите, включително на възрастните, на овдовелите, на болните, неактивните и

онези, които се нуждаят от допълнителна помощ. Погледнете картинката по-долу и заградете с кръгче онези, които показват нещо, което бихте могли да направите, за да помогнете на другите.

Напишете на редовете по-долу някои начини, по които можете да помагате на другите. Може да използвате картинките за идеи.

Изучете този материал с молитва и се поставайте да разберете какво да споделите със сестрите, които посещавате. Как разбирането на живота и мисията на Спасителя биха увеличили вяра ви в Него и ще благослови живота на сестрите, за които се грижите? За повече информация, посетете reliefsociety.lds.org.

Божествената мисия на Исус Христос: Творец

Това е първото послание от поредицата послания за обучение при посещение, които описват аспекти от мисията на Спасителя.

Исус Христос „сътвори небесата и земята” (3 Нефи 9:15). Той го направи чрез силата на свещенството, под ръководството на Небесния ни Отец (вж. Моисей 1:33).

„Колко благодарни трябва да сме, че един мъдър Творец е сътворил земята и ни е поставил на нея – казва Президент Томас С. Монсън, – ... за да можем да преживеем едно време на изпитание, една възможност да се докажем, за да заслужим всичко, което Бог е приготвил за нас да получим”.¹ Когато използваме свободата си на избор да се подчиняваме на Божиите заповеди и се покаяваме, ние ставаме достойни да живеем с Него.

Относно Сътворението, Президент Дитер Ф. Ухтдорф, втори съветник в Първото Президентство, казва:

„Ние сме причината Той да създаде Вселената! ...

Това е парадоксът на човека: сравнен с Бог, човекът е нищо,

но въпреки това ние сме всичко за Бог”.² Знанието, че Исус Христос е сътворил земята за нас, защото ние означаваме всичко за Небесния Отец, може да ни помогне да увеличим любовта си към Тях.

От Писанията

Иоана 1:3; Евреите 1:1–2; Мосия 3:8; Моисей 1:30–33, 35–39; Авраам 3:24–25

БЕЛЕЖКИ

1. Томас С. Монсън, „Състезанието на живота”, *Лиакхона*, май 2012 г., стр. 91.
2. Дитер Ф. Ухтдорф, „Вие сте важни за Него”, *Лиакхона*, ноем. 2011 г., стр. 20.
3. Джозеф Смит, в *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* 2011 г., стр. 171.
4. *Daughters in My Kingdom*, стр. 171.
5. Джозеф Смит, в *Daughters in My Kingdom*, стр. 169.

Вяра, семейство,
взаимопомощ

От нашата история

Ние сме създадени по Божие подобие (вж. Моисей 2:26–27) и имаме божествен потенциал. Пророкът Джозеф Смит е предупредил сестрите в Обществото за взаимопомощ да „живеят съгласно тази им привилегия”.³ С това насърчение като основа, сестрите в Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни са учени да живеят съгласно божествения им потенциал, като изпълняват Божиите цели за тях. „Когато те разберат кои са всъщност – Божии дъщери, с вродена способност да общат и подхранват – те достигат потенциала си на свети жени”.⁴

„Сега вие имате условията, при които можете да постъпвате според онези чувства, които Бог е поставил в гърдите ви – казва Пророкът Джозеф Смит. – Ако живеете съгласно тези принципи – тъй славни и величествени – ако живеете съгласно привилегиите си, ангелите не могат да бъдат удържани да бъдат ваши спътници”.⁵

КАКВО МОГА ДА НАПРАВЯ?

1. Как търсенето на разбиране на божественото ни естество увеличава любовта ни към Спасителя?
2. Как можем да покажем нашата благодарност за Божиите творения?

ИДЕИ ЗА ОБЩАТА КОНФЕРЕНЦИЯ

От Тина Спенсър

„Познайте кой ще идва за вечеря?“

Петнадесет дни преди началото на всяка обща конференция семейството ни окачва нашия знак, който обявява началото на „Познай кой ще идва за вечеря?“ След това добавяме най-новите снимки на нашите пророци, гледачи и откровители от последното конферентно издание на списанията на Църквата.

Подготвям се като проучвам пророка, който ще приветстваме тази вечер. Понякога намирам предмети из къщата, които представляват някои неща, които съм открила за него и ги поставям в една чиния. По време на вечерята разказвам история за всяко едно от нещата, като всеки се опитва да познае за кого говоря. Друг път разказвам една-две истории, които пророкът е споделил през последната обща конференция.

Удивена съм колко неща децата ми помнят за възлюбените ни пророци и апостоли и знам, че тази проста игра също е увеличила любовта ми и знанието ми за тези велики мъже.

Моето копие на конференцията

Когато старейшина Нийл Л. Андерсън от Кворума на дванадесетте апостоли и съпругата му Кати гостуваха на коловата ни конференция, сестра Андерсън сподели една история с нас. Тя каза, че когато са живели във Франция, тя е правила копия на конферентните речи за всяко от децата си – дори и най-малките. Тя била шокирана, когато разбрала цената на копията, която била много висока. Тогава в ума ѝ дошла мисълта: „Каква е цената за теб и семейството ти да имате словата на пророците?“

Тази история наистина ме впечатли и аз правех така, че всеки в

семейството ни да има свое копие на конферентните речи. Дъщерите ни бяха много развълнувани. Използвахме ги за семейна домашна вечер и по време на изучаването на Писанията. Радвах се да видя една от дъщерите ми да чете сама речи и да ги отбелязва с маркера си. Друга моя дъщеря, която наскоро се кръсти, ме молеше да ѝ чета лично речите.

Предизвикателство за конференцията

Като част от урока ми в Обществото за взаимопомощ аз помолих всяка от сестрите да прегледа речите от предишната конференция; някои от сестрите препрочетоха речите, а други ги гледаха в Интернет. Няколко от сестрите ми споделиха, че са се чувствали много по-подготвени за предстоящата конференция. ■

Авторката живее във Вашингтон, САЩ.

ФИЗИЧЕСКО И ЕМОЦИОНАЛНО ЗДРАВЕ

За някои младежи неспазването на принципите за физическо добро състояние може да е голяма пречка за създаването на приятелства и изграждането на самочувствие. Освен това, физическото и емоционалното здраве са изключително важни, но често недоразвити аспекти от подготовката за отслужване на мисия. На стр. 52–53 от този брой старейшина Адриан Очоа от седемдесетте обсъжда как полагането на грижи за телата ни може да опази физическото и емоционалното ни здраве. Той ни напомня да спортуваме и да спазваме Словото на мъдростта (вж. У. и З. 89), за да може да бъдем по-здрави и пощастливи. Като помагате на децата си да прилагат принципите на физическото и емоционалното здраве, те ще могат да увеличат увереността си и да се подготвят за бъдеща служба.

Както казва старейшина Очоа: „Полагането на грижи за вашето тяло също благославя и ума ви и ви помага да си спомняте, че сте дете на Бог и че можете да бъдете уверени и щастливи. Нашата емоционална, физическа и духовна страна са взаимосвързани”.

Предложения за преподаване на младежите

- Прочетете статията на старейшина Очоа и създайте план за спортуване на семейството с конкретни и реалистични цели.
- С вашите деца в тийнейджърска възраст прочетете раздела за физическо и емоционално здраве в *За укрепването на младежите* (стр. 25–27). Обсъдете какво означава да сме здрави емоционално.
- Заедно изпейте „Смело вървете в пътя свят” (*Химни*, № 78) и обсъдете на какво ни учи възкресението относно важността на физическите ни тела.
- Изучете стиховете от Писанията, изброени към тази статия и обсъдете на какво ни учат те относно физическото и емоционалното здраве.

Предложения за преподаване на деца

- Покажете на детето ви снимка на храма. Обсъдете какво означава, когато апостол Павел ни учи, че телата ни са „храм на Светия Дух” (1 Коринтяните 6:19) и как това знание може да ни помогне да се грижим за телата и умовете си.

СВЪРЗАНИ С ТЕМАТА СТИХОВЕ:

Притчи 16:32
Даниил 1:3–20
Лука 21:19
Римляните 12:1–2
1 Коринтяните 6:19–20
1 Солунците 5:14
Алма 38:12; 53:20
Учение и Завети 88:15; 89

- Направете списък на здравословни развлекателни дейности, които детето ви би искало да имате като семейство. След това създайте план за това как тези дейности могат да станат част от семейния живот.
- Обсъдете начини за разбирането и контролирането на емоции, включително гняв или тъга. Изпейте „If You’re Happy” (*Children’s Songbook*, 266), „I’m Trying to Be Like Jesus” (*Children’s Songbook*, 78), или друга песен за емоциите и правенето на добри избори. ■

НОВИНИ ОТ ЦЪРКВАТА

Отидете на news.lds.org за повече църковни новини и събития.

Членовете могат да изискат да получат проследяване на линията на свещеническата си власт

От Раян Моргенег

Church News

Църквата сега може да предоставя информация за свещеническата линия на властта като услуга за членовете, ако я изискат. Свещеническата линия на властта е последователен модел на ръкополагания, който може да бъде проследен до началото на Църквата и най-накрая до Спасителя.

Макар в личната линия на властта на даден член да може да бъде включен носител на свещеничеството със сан седемдесетник, за сана на седемдесетник няма отделна линия на властта. Също така, ръкоположените епископи и патриарси проследяват своята свещеническа линия на властта чрез ръкополагането си за висши свещеници.

От Църквата може да се изискват само линии за власт във Мелхиседековото свещеничество, линии за Аароновото свещеничество не се предлагат. Членовете могат да изискват информация за своята линия на властта в Мелхиседековото свещеничество само за себе си, за дете, което още живее с родителите си или за млад мисионер, който в момента е на мисия. Тези документи не са официални църковни документи.

Ако желаете да поискате своята свещеническа линия на властта, включете пълното си законно име, рождена дата, номер на картоната (намира се на храмовата препоръка или може да се поиска от чиновника на района Ви), името на човека, който Ви е ръкоположил за старейшина или висш свещеник (ако го знаете) и адрес и телефон или е-мейл.

Пратете искането си до:

Priesthood Line of Authority

Global Service Center

120 North 200 West

Salt Lake City, Utah 84103-1514, USA

Факс: 1-801-240-6816

Телефон: 1-800-453-3860, вътрешен 2-3959

Email: Изпратете е-мейл на

lineofauthority@ldschurch.org като изпишете "PLA" в реда за тема на писмото. В отговор ще получите формуляр, който да попълните (всяко писмо, което съдържа "PLA" в реда за тема на писмото, ще получи автоматичен отговор). ■

Свещеническата линия на властта за хората, които са извършили обредите, може да се проследи до Спасителя.

Танцьори с ветрила образуват числото 20 по време на изпълнение по повод отбелязването на 20-тата годишнина на Църквата в Монголия.

Монголия отпразнува 20 години от организирането на Църквата

На 15 април 2013 г., понеделник, над 300 членове на Църквата се събраха на хълма Зайсан в Улан Батор, Монголия, за да отбележат двадесетата годишнина на Църквата в тази страна. Петдесет-членен хор имаше изпълнения, а групата слуша запис на старейшина Нийл А. Максвел (1926–2004) от освещаването на Монголия за проповядване на Евангелието, извършено от него през 1993 г.

Старейшина Тай Куок Юен, бивш член на президентството на Област Азия, който през 1993 г. придружил старейшина Максвел, отбеляза как „Господните ръце неспирно са действали в тази част на лозето Му“.

Разнообразни дейности през цялата седмица отбелязаха годишнината. Мисионерска среща събра 200 завърнали се мисионери. Над 1 000 монголци са служили като пълноценни мисионери—почти 1 на всеки 10 члена в Монголия. В петък вечер бяха проведени служби за кръщения из цяла Монголия. Двадесет и четири души се кръстиха на този ден. Мери Н. Кук, наскоро освободена от общото президентство на Младите жени, бе говорител на едно събрание за Младите жени, а на отворени врати за

семейната история бе представено видео със инструкции за новия проект Семейно дърво. Културните мероприятия отразиха богатата култура на Монголия и талантите на много от членовете на Църквата.

Светии от последните дни в Хаити отпразнуват годишнина и помагат с посаждането на дървета

На 1 май 2013 г. членове на Църквата в Хаити участваха в широкообхватен проект за засаждане на дървета из цялата страна. Огромно количество фиданки бяха посадени през първия ден на проекта и още много предстоят да бъдат посадени. При завършването на проекта около 400 000 нови дървета ще растат в Хаити, като сред тях ще има лимони, портокали, кокосови палми, папая и дъбове.

Църквата закупи дърветата като част от продължителните си усилия за възстановяването на Хаити от земетресението. Проектът също така предостави на членовете проект за служба, с който да отбележат 30-тата годишнина на Църквата в тази островна нация. Преди три десетилетия президент Томас С. Монсън, по това време член на Кворума на дванадесетте апостоли, посети Хаити и освети страната за проповядване на възстановеното Евангелие.

Старейшина Нийл Л. Андерсън от Кворума на дванадесетте апостоли присъства на отбелязването на годишнината и председателства над откриването на паметна плоча, която отбелязва началото на Църквата в Хаити.

Църквата дарява 450 тона храна на Feeding America

През май 2013 г. Църквата чрез хуманитарната си организация Latter-day Saint Charities дари над 450 тона храна на Feeding America, най-голямата неправителствена организация за борба с глада в САЩ. Дарението включи консерви с плодове, зеленчуци и бобови култури, които ще бъдат разпределени сред семейства в нужда посредством различни обществени складове и домове за бездомни хора из САЩ.

Боб Айкен, президент и изпълнителен директор на Feeding America каза, че дарението ще осигури 625 000 порции.

Мисионери и членове в Хаити засаждат дървета в планините високо над столицата Порт о Пренс, която се вижда в далечината.

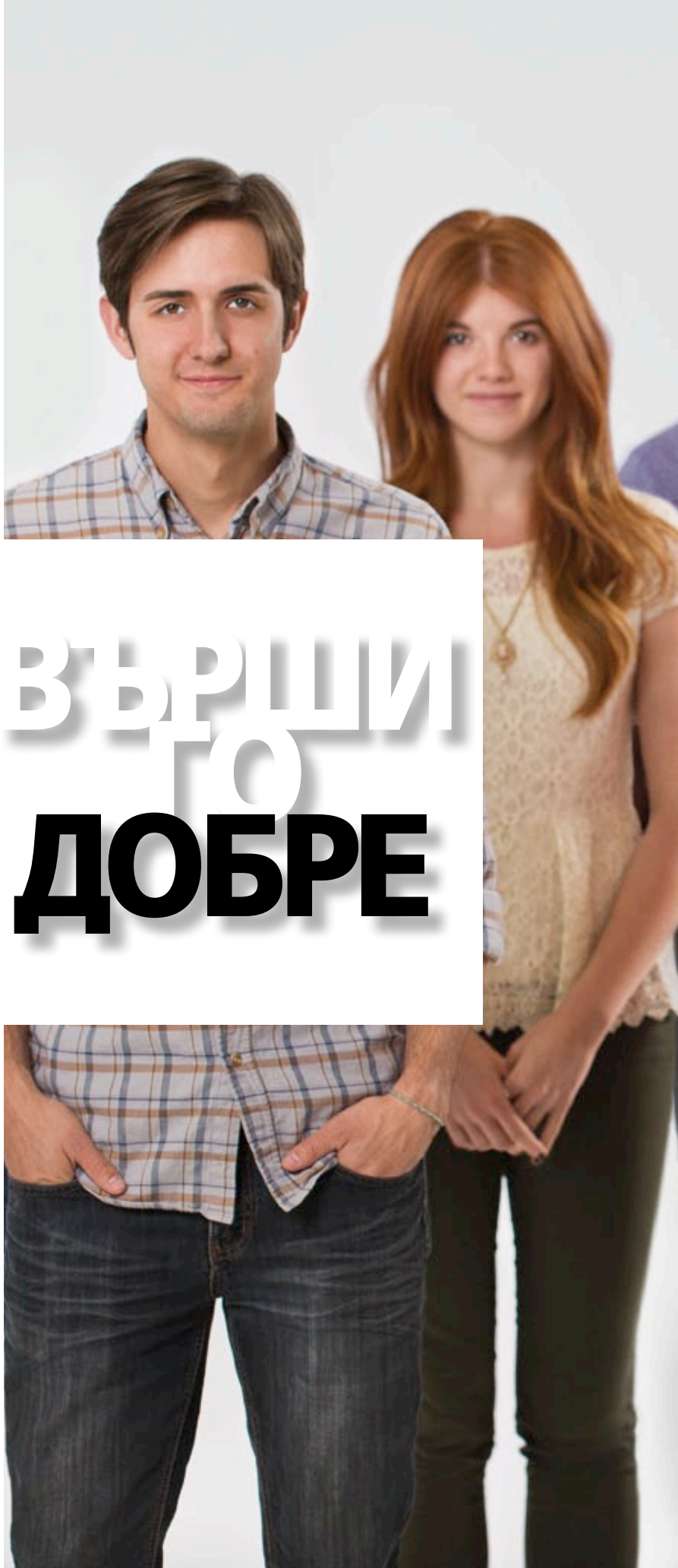
СНИМКА ОТ ДЖЕЙСЪН СУЕНСЪН

От старейшина
Куентин Л. Кук
От Кворума на
дванадесетте апостоли

Президент Дейвид О. Маккей (1873–1970) често разказва една история, която се случва, докато той е мисионер, служещ в Шотландия. Скоро след началото на мисията си той тъгува за вкъщи и прекарва няколко часа в разглеждане на близката крепост Стърлинг. Когато той и колегата му се връщат от посещението на крепостта, те минават покрай една сграда, над чиято входна врата е поставен камък с гравирани цитат, обикновено приписван на Шекспир, който гласи: „Каквото и да вършиш, върши го добре”.

Припомняйки си това преживяване, президент Маккей обяснява: „Казах си (или Духът в мен каза): „Ти си член на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни. Нещо повече, ти си тук като

ВЪРШИ
ГО
ДОБРЕ

Бъдете праведни. Изградете семейство. Намерете подходящи начини да го осигурявате. Служете в призванията си. Подготовете се да се срещнете с Бог.

СНИМКА НА СТАРЕЙШИНА КУЕНТИН Л. КУЖ ОТ КРЕГ ДАЙМЪНД, ФОТОИЛЮСТРАЦИИ ОТ СКОТ ДЕЙВИС

представител на Господ Исус Христос. Приел си отговорността да представляваш Църквата”. Тогава си помислих за това какво сме свършили този предиобед. Бяхме отишли да разгледаме забележителности; получихме исторически знания и информация, така е, но не бях във възторг от това. ... Обаче това не беше мисионерска работа. ... Аз приех посланието, което ми бе отправено на този камък, и от този момент се стараехме да вършим добре мисионерската ни работа в Шотландия”.¹

Това послание е толкова важно и има толкова голямо въздействие върху него, че президент Макей го използва като вдъхновение през целия си живот. Той взема решението, че каквато и отговорност да му е възложена, той ще даде най-доброто от себе си.

Не вършете нетипични за вас неща

Във връзка с огромния потенциал за добро, който вие от по-младото поколение в Църквата притежавате, какво ме притеснява относно бъдещето ви? Какъв съвет мога да ви дам? Първо, ще ви бъде оказан голям натиск да действате нетипично за вас – дори да носите маска – и да станете човек, който всъщност не сте; така няма да станете такъв, какъвто бихте искали да бъдете.

В ранната история на Църквата пророкът Джозеф, Ема и 11-месечните им близнаци Джозеф и Джулия били в Хайръм, Охайо, в дома на Джон и Алис Джонсън. И двете деца били болни от дребна шарка. Джозеф и малкия му син спели на сандвич легло близо до входната врата.

През нощта една група мъже с боядисани в черно лица връхлетели през вратата и завлекли навън пророка, като го пребили и залели с катран както него, така и Сидни Ригдън.

Най-трагичната част от това е, че когато баща му бил издърпан навън, малкият Джозеф бил изложен на нощния въздух и

се разболял от сериозна настинка. В резултат на това той умрял няколко дни по-късно.²

Онези, които участвали в мъченичеството на пророка и на неговия брат Хайръм също боядисали лицата си, за да скрият истинската си идентичност.³

В днешно време, когато е по-лесно от всякога да бъдем анонимни, важно е да не носим маска и да бъдем „предани на вярата ... за която мъченици загинали“.⁴

Една от най-големите ви защиты срещу правенето на лоши избори е да не слагаме маската на анонимността. Ако някога искате да направите това, моля знайте, че

Старейшина Л. Том Пери върши добре делата си, докато служи в Япония.

това е сериозен знак за опасност и едно от средствата на противника да ви накара да извършите нещо, което не трябва.

Днес е често срещано да се крие самоличността, когато анонимно се пишат изгълбени с омраза, подигравателни и фанатични съобщения в Интернет. Някои наричат това *измама*.

Апостол Павел пише:

„Не се мамете. Лошите другари покваряват добрите нрави.

Отрезнейте към правдата и не съгрешавайте, защото някои от вас не познават Бога” (1 Коринтяните 15:33–34).

Ясно е, че злите съобщения не са просто въпрос на лоши маниери. Ако се пишат от светии от последните

дни, те могат лошо да повлияят на онези, които нямат познание за Бог или свидетелство за Спасителя.

Всяка една употреба на Интернет с цел тормоз, унищожаване на репутацията или поставяне на човек в лоша светлина заслужава порицание. Това, което виждаме в обществото е, че когато хората носят маската на анонимността, е по-вероятно те да се занимават с такъв тип поведение, което е унищожително за смисленото общуване. Това също нарушава основните принципи, на които учи Спасителят.

Спасителят обяснява, че не е дошъл, за да съди света, а за да спаси света. След това обяснява какво означава осъждането:

„И ето що е осъждението: светлината дойде на света, и хората обикнаха тъмнината повече от светлината, защото делата им бяха зли.

Понеже всеки, който върши зло, мрази светлината, и не отива към светлината, да не би да се открият делата му;

но който постъпва според истината отива към светлината, за да се явят делата му, понеже са извършени по Бога” (Иоана 3:19–21; вж. също стихове 17–18).

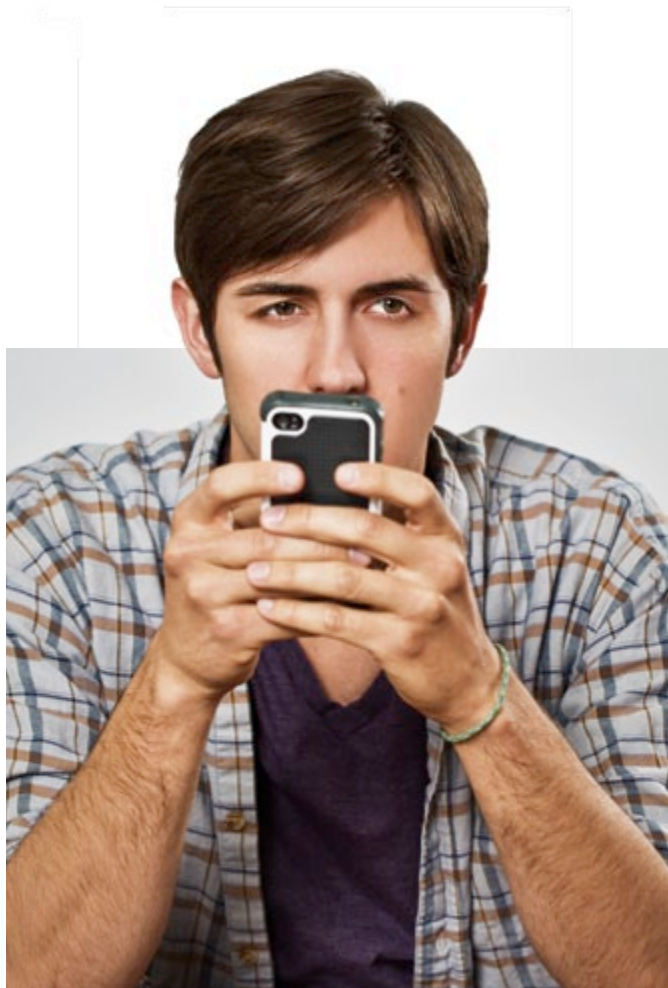
Праведните няма нужда да носят маски, за да прикриват самоличността си.

Действайте съгласно истинските си убеждения

Вие действате съгласно истинските си убеждение като прекарвате времето си във вършене на онези неща, които изграждат и развиват вашата личност и ви помагат да станете по-подобни на Христа. Надявам се никой от вас да не гледа на живота като на основно забавление и игри, а като време „да се приготв(и) да срещн(е) Бога” (Алма 34:32).

Прекрасен пример за вършене на работата ви и уместното използване на времето се вижда от живота на старейшина Л. Том Пери от Кворума на дванадесетте апостоли, когато като служещ във военноморските сили, той е част от окупационните американски сили в Япония в края на Втората световна война. Старейшина Пери споделя следната история, когато записва специалното си свидетелство за Спасителя.

„Бях сред първата вълна от служещи във военноморските сили, слезли на сушата в Япония след подписването на мирния договор след Втората световна война. Когато навлязохме в опустошения град Нагасаки, това бе едно от най-тъжните преживявания в живота ми. Голяма

Една от най-големите ви защити срещу правенето на лоши избори е да не слагате маската на анонимността.

част от града бе напълно унищожена. Някои от починалите все още не бяха погребани. Като окупационни войски ние се настанихме и се заловихме за работа.

Ситуацията беше много безрадостна и неколцина от нас поискаха да дадат повече. Ние отидохме при свещеника на подразделението ни и помолихме за разрешение да помогнем с повторното построяване на християнските църкви. Поради правителствените ограничения по време на войната, тези църкви почти бяха спрели да действат. Малкото им сгради бяха сериозно увредени. Една групичка от нас предложи доброволно да поправи и измаже тези църкви по време на свободното ни време, за да може отново да се използват за провеждането на християнски служби.

... Намерихме свещениците, които не бяха могли да служат по време на военните години и ги насърчихме да се завърнат към амвоните си. Преживяването ни с тези хора бе невероятно, след като те отново имаха свободата да упражняват християнските си вявания.

Когато си тръгнахме от Нагасаки, за да се приберем у дома, се случи нещо, което винаги ще помня. Докато се качвахме на влака, който щеше да ни заведе до корабите ни, за да се върнем у дома, много други военноморски служители ни се подиграваха. Те бяха с приятелките си и се сбогуваха с тях. Те ни се присмиваха и ни посочваха, че сме изпуснали забавното в Япония. Ние само си бяхме пропилили времето, докато се бяхме трудили и измазвали стени.

Точно когато дразненията им бяха стигнали връхната си точка, на едно малко възвишение близо до жп гарата дойдоха 200 от тези прекрасни японски християни от църквите, които бяхме ремонтирали, пеейки „Смело, войни на Христа“. Те слязоха надолу и ни затрупаха с подаръци. След това се подредиха по протежението на железопътната линия. И когато влакът тръгна по релсите, ние протягахме ръце и докосвахме пръстите им, докато си тръгнахме. Не можехме да говорим, емоциите ни бяха твърде силни. Но ние бяхме благодарни, че можахме да помогнем макар и малко за възстановяването на християнството сред този народ след войната”.⁵

Моля помислете и бъдете инициативни при избирането как да прекарвате времето си. Както можете да видите от примера на старейшина Пери, не говоря за това да се перчите с религията си или да бъдете повърхностно верни. Това може само да изложи вас

и Църквата. Говоря за това да станете това, което би трябвало да бъдете.

Поставяйте си подходящи цели

Третият ми съвет е свързан с някои цели, които да обмислите. Приблизително по същото време, когато старейшина Пери е в Япония във военноморските сили, президент Бойд К. Пакър, президент на Кворума на дванадесетте апостоли, служи в Япония във военновъздушните сили в края на Втората световна война.

Президент Бойд К. Пакър е благословен поради поставянето на праведни цели.

През 2004 г. аз придружих президент Пакър и други до Япония. Той имаше възможност да види някои от местата, където е бил, и да размишлява върху преживяванията и решенията, които е вземал по онова време. С негово позволение споделям някои от мислите и чувствата му.

Президент Пакър описа случки на един остров близо до бреговете на Окинава. Той счита това за неговия хълм в пустошта. Личната му подготовка и срещането му с други членове била укрепила вярването му в ученията на Евангелието. Това, което все още му липсвало, било потвърждение – сигурно знание за това, което вече бил почувствал, че е истина.

Биографът на президент Пакър описва какво се е случило: „Противно на мира на потвърждението,

което търси, той се сблъска лице в лице с ада на войната срещу невинни хора. Търсейки усамотение и време за размисъл, той се изкачил един ден на едно възвишение над океана. Там той намерил развалините от една селска колиба и изоставеното поле със сладки картофи наблизко. Сред умиращите растения той видял трупите на една убита майка и нейните две деца. Гледката го изгълнила с дълбока тъга, примесена с чувството на любов към собственото му семейство и към всички семейства”.⁶

След това той влязъл в един временен бункер, където размишлявал и се молил. Президент Пакър, спомняйки си за това събитие, описва това, което бих нарекъл потвърждаващо духовно преживяване. Той се почувствал вдъхновен относно това какво да прави с живота си. Разбира се, той нямал и представа, че ще бъде призован на висшето и свято призвание, което сега има. Прозрението му било, че иска да стане учител, наблюдаващ на ученията на Спасителя. В ума му се установила мисълта, че ще живее праведен живот.

По доста забележителен начин узнал, че ще трябва да намери праведна съпруга и че двамата ще имат много деца. Този млад войник осъзнал, че изборът му на професия ще му осигури скромно възнаграждение и че сладката му спътница ще трябва да има същите приоритети и ще трябва да е съгласна да живее без някои материални неща. Сестра Донна Паркър бе и е перфектната спътница за президент Пакър. Те никога не са имали излишни пари, но никога не са се чувствали лишени по никакъв начин. Те са отгледали 10 деца и са правили жертви. Сега имат 60 внуци и над 80 правнуци.

Споделям тази истинска история, защото твърде често нашите цели са основани на цененото от света. Важните елементи са наистина прости за членовете, които са получили спасителните обреди. Бъдете праведни. Изградете семейство. Намерете подходящи начини да го осигурявате. Служете в призованията си. Подготовете се да се срещнете с Бог.

Спасителят ни учи, че „животът на човека не се състои в изобилието на имота му” (Лука 12:15).

Изграждайте страната и общността си

Освен личните качества и решения, ако искате да бъдете поколението, което трябва да бъдете, трябва да изградите страната си и общността, където живеете. Вашето поколение трябва да защитава праведността и

Юдео-християнското наследство, което сме получили не е просто ценно, но изключително важно в плана на нашия Небесен Отец. Трябва да го запазим за идните поколения.

религиозната свобода. Юдео-християнското наследство, което сме получили, не е просто ценно, а изключително важно в плана на нашия Небесен Отец. Трябва да го запазим за идните поколения. Трябва да се присъединим към добри хора, включително и от други вероизповедания – особено към онези, които се чувстват отговорни пред Бог за поведението си. Това са хората, които ще разберат съвета „Каквото и да вършиш, върши го добре“. Успешното увеличаване на юдео-християнските ценности и религиозната свобода ще бележат поколението ви като великото поколение, което трябва да бъдете.

Предвид предизвикателствата в света днес, Първото Президентство и Кворумът на дванадесетте апостоли са особено загрижени да участват уместно в политическия процес в страната, в която живеете. Църквата е неутрална в политическите съревнования и не подкрепя кандидати или партии. Ние очакваме обаче членовете ни да бъдат цялостно ангажирани в подкрепянето на кандидатите и партиите, които са избрали въз основа на принципите, които ще защитят доброто управление. Нашето учение е ясно: онези, които са добри, „честни ... и мъдри ... усърдно трябва да се търсят“ (У. и З. 98:10).

Имаме голямо доверие във вас. Ръководството на Църквата искрено вярва, че можете да изградите царството по-добре от всяко предишно поколение. Вие имате не само нашата обич и увереност във вас, но и молитвите и благословиите ни. Знаем, че успехът на вашето поколение е важен за продължаването на установяването на Църквата и растежа на царството. Молим се да вършите добре делата си като избягвате носенето на маска, действате съгласно истинската си самоличност, поставяте подходящи цели и изграждате страната и общността си. ■

От вечер край огнището за млади възрастни на Образователната система на Църквата, проведена в Университета Бригъм Йънг-Айдахо на 4 март 2012 г. За пълния текст на английски посетете lds.org/broadcasts/archive/ces-devotionals/2012/01?lang=eng.

БЕЛЕЖКИ

1. David O. Маккей, в книгата на Франсис М. Гибънс, *David O. McKay: Apostle to the World, Prophet of God* 1986 г., стр. 45.
2. Вж. Марк А. Стейкър, „Remembering Hiram, Ohio,” *Ensign*, окт. 2002 г., стр. 32, 35.
3. Вж. *Учения на президентите на Църквата: Джозеф Смит*, 2007 г., стр. 24.
4. „Предани ще сме на вратата”, *Химни*, № 161.
5. А. Том Пери, в „Joy – for Us and Others – Comes by Following the Savior,” <http://lds.org/prophets-and-apostles/what-are-prophets-testimonies?lang=eng>.
6. Лусил С. Тейт, *Boyd K. Packer: A Watchman on the Tower* 1995 г., стр. 58–59.

ТИЙНЕЙДЖЪРИТЕ и ХРАМОВИТЕ ЗАВЕТИ

От Гари и Сюзън Картър

Като храмови работници ние сме имали благословията да се срещнем с млади въззрастни, идващи в храма, за да получат собственото си надаряване. Забелязали сме, че курса за подготовка за храма им е от полза, но влиянието на праведните родители и ръководители има по-значима роля при подготовката им да сключат храмовите завети. Като родители и ръководители, ние трябва да помагаме на младежите ни не само да се подготвят за пълновременна мисионерска служба, която трае само няколко месеца, но и за сключването и спазването на храмовите завети, които продължават цяла вечност. Първите стъпки могат да започнат в детските години.

Подготовка на децата

Родителите могат да покажат на децата си важността на храма като служат в храма и като споделят свидетелствата си за храмовата работа. Дори и на места, където честото ходене в храма не е възможно, родителите могат да вдъхнат в децата си желанието да посещават храма.

Президент Хауърд У. Хънтър (1907–1995) учи родителите: „Нека споделяме с нашите деца духовните чувства, които изпитваме в храма. И нека ги учим по-сериозно и по-спокойно за нещата, които можем да споделим за целите на дома Господен”.¹ Децата ни трябва да знаят, че храмът е място, където сме получили отговори на молитви и където чувстваме любовта Божия.

С намаляването на възрастовите изисквания за пълновременни мисионери, десетки хиляди повече тийнейджъри сега сключват свещени храмови завети.

Родителите могат също да учат децата си да очакват и да живеят достойно за собствената си ограничена препоръка за храма, за да може да имат възможността да я получат, когато навършат 12 г. Когато дойде времето тези младежи да посещават храма, ние виждаме радостта и гордостта, с която те представят своите препоръки в храма.

Подготовка на младежите

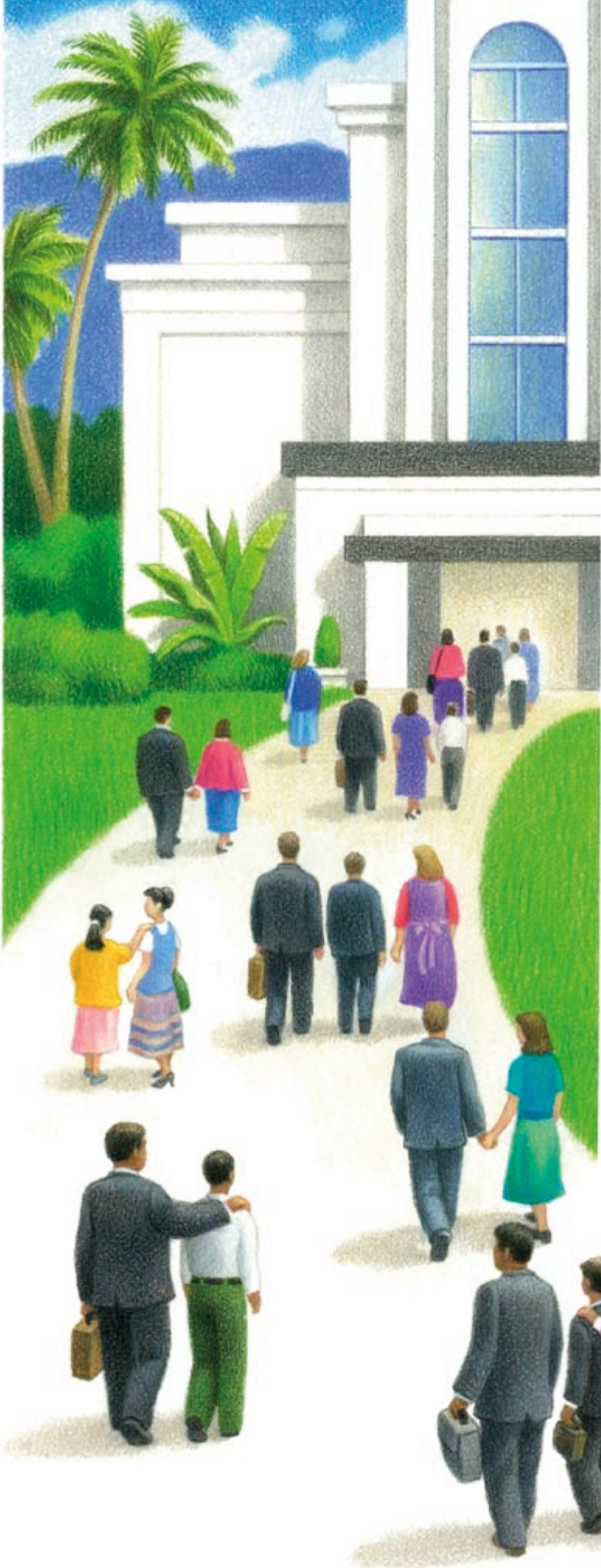
Родителите могат да помогнат на децата си да участват в издирването на семейната история, за да може, когато навършат 12 г., да могат да занесат семейни имена в храма. На

младежите, които правят това, старейшина Дейвид А. Беднар от Кворума на дванадесетте апостоли обещава: „Вашата любов и благодарност към предците ви ще нарасне. Вашето свидетелство и обръщане към Спасителя ще станат по-дълбоки и трайни. И ви обещавам, че ще бъдете предпазвани от засилващото се влияние на противника”.²

Виждали сме много примери за осъществяването на това обещание. Наскоро една млада жена ни каза, че след като е проучила името на баба си, тя отишла в храма, за да извърши работата за нея. Тя каза, че когато била кръстена вместо нея, имала ясното впечатление, че баба ѝ ще я приветства в идния живот. Преживявания, подобни на това, укрепват свидетелствата и вдъхват желанието за участие и в другите обреди в храма.

Много от младежите са изправени пред изкушения да се обличат нескромно. Когато родителите и ръководителите носят привлекателни и скромни дрехи,

под които може да се носи одеянието, младежите ще осъзнаят, че и те могат да го правят. Младежите трябва да разбират, че начинът, по който се обличат и по който се отнасят към телата си, може да покаже тяхното ученичество.

Родителите могат да помогнат на младежите да се подготвят за храма като им помогнат да разберат заветите, които ще сключат там. Храмовите завети включват обещания да „спазваме закона на добродетелта и целомъдрието, да сме милосърдни, щедри, толерантни и чисти; да отделяме таланти и материални средства за разпространяването на истината и вдъхновяването на човешкото семейство; да поддържаме отдадеността си на каузата на истината и да търсим всякакви начини да допринасяме към великата подготовка, за да може земята да е готова да посрещне своя Цар – Господ Исус Христос”.³ Родителите могат да свидетелстват, че младежите ще получават лични и силни благословии през целия си живот, ако спазват тези завети, а тези завети ще имат по-голямо значение за младежите, ако техните родители им помогнат да разберат, че и благословиите и заветите стават възможни поради Единението на Исус Христос.

Има много начини, по които можем да помогнем на децата и младежите ни да получат благословиите на храма. Колкото по-подготвени са те, толкова по-вероятно ще е те да са спокойни и да чувстват Духа и така да имат въздействащи духовни преживявания, докато получават собственото си надаряване. Едно вдъхновяващо храмово преживяване ще ги направи по-отдадени ученици на Христа и по-добри мисионери – мотивирани да помагат на онези, които учат, да се подготвят да получат собствените си свещени храмови обреди. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Хауърд У. Хънтър, „Follow the Son of God,” *Ensign*, ноем. 1994 г., стр. 88.
2. Дейвид А. Беднар, „Сърцата на децата ще се обърнат,” *Лиахона*, ноем. 2011 г., стр. 26–27.
3. Писмо от Първото Президентство, 10 окт. 1988 г.; вж. също Ръсел М. Нелсън, „Подгответе се за благословиите на храма,” *Лиахона*, окт. 2010 г., стр. 47.

НАШЕТО ВЕЛИКО МИСИОНЕРСКО НАСЛЕДСТВО

Всички мисионери, минали или настоящи, служат с надеждата да направят по-добър живота на другите хора.

От **ЛаРийн Портър Гонт**
и **Линда Декър Лопез**
Църковни списания

Днешните мисионери продължават великото дело по изпъването на земята със знание за Господа (вж. Исаия 11:9). Съвременните мисионери получават добър пример от Авраам, Павел, Амон, Уилфърд Уудръф, мисионерите в Писанията и църковната история.

Независимо дали сме членове мисионери, подготвящи се за пълновременна мисионерска служба, служещи мисия или връщащи се от мисия, ние можем да черпим кураж и вдъхновение от тези примери.

Примери за мисионери в Библията и Скъпоценен Бисер

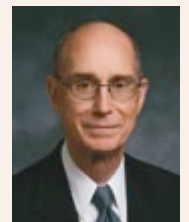
Мисионерите от Стария завет, като например Иона, са били призвани да предупредят хората (вж. Езекиил 3:17–19). От примера на Иона виждаме важността на покаянието и подчинението. Историята на Авраам ни учи за линията и властта на Мелхиседековото свещеничество.

Мисионерите от Новия завет, като например Петър и Павел, са работили по опазването на ученията на Исус Христос. Въпреки това, с времето светът изпаднал във вероотстъпничество. Бог възстановил Евангелието чрез Пророка Джозеф Смит. Сега ние работим като мисионери да опазим и споделяме ученията на Исус Христос.

© 2002 Г. ДАНИЪЛ А. ЛЮИС

Иона на брега на Ниневия, от Даниъл А. Люис. Иона се покалял и отишъл да проповядва и свидетелства, че Иехова царува навсякъде и не ограничава любовта си само към една нация или народ (вж. Иона 1–4).

ГЛАС НА ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ

„Понеже Господ е милостив, Той призовава служители да предупреждават хората за опасност. ... Замислете се за Иона. Първоначално той се отклонил от Господното призвание да предупреди народа на Ниневия, които поради грях били слепи за опасността. Иона знаел, че през вековете нечестивите люде отхвърляли пророците и понякога ги убивали. При все това, когато той тръгнал с вяра, Господ го благословил с безопасност и успех“.

Президент Хенри Б. Айринг, първи съветник в Първото Президентство, „Нека извисим гласа си на предупреждение,“ *Лиахона*, ян. 2009 г., стр. 3.

Петър и Иоан пред управниците в Ерусалим от Саймън Ведер. Петър и Иоан били изправени пред синедриона и първосвещеникът ги попитал: „Строго ви запретихме да не поучавате в това име; но ето напъгнали сте Ерусалим с учението си. ... А Петър ... в отговор рече: Подобава да се подчиняваме на Бога, а не на човеците” (Деянията 5:28–29).

Апостол Павел от Карел Скрета. В пътуванията си и в писмата си Павел силно свидетелства за Спасителя из Мала Азия и по-голямата част от известния тогава свят.

Мелхиседек благославя Аврам (Авраам), от Уолтър Рейн. Мелхиседек благославя Аврам (вж. Битие 14:18–20) и също му предава свещеничеството (вж. У. и З. 84:14). В един друг случай Господ се появява пред Аврам, казвайки: „имам намерение ... да направя от теб проповедник, който да занесе името Ми в една чужда земя. ... и ще бъдеш благословия за потомството ти след теб, тъй че в своите ръце те ще занесат на всички народи това служение и Свещеничеството” (Авраам 2:6, 9).

ПРЕПОДА- ВАНЕ НА НЕВЯРВАЩИТЕ

„Синовете на Мосия ... отишли сред ламанитите. Учейки хора, чиито традиции изглежда не благоприятствали духовния растеж, тези верни мисионери въпреки това помогнали за осъществяването на една велика промяна в тези ламанити. Знаем че ... „тези ламанити, които повярваха в техните проповеди и бяха обърнати в Господа, никога не отпаднаха“ (Алма 23:6)“.

Старейшина Джеймс Б. Мартино от седемдесетте, „Repentance That Brings Conversion,“ *Ensign*, септ. 2012 г., стр. 58.

© ГАРИ Л. КАП, КОПИРАНЕТО НЕ СЕ РАЗРЕШАВА

Амон пред цар Ламоний, от Гари Л. Кап. Амон, един от синовете на Мосия, спасил стадата на цар Ламоний. Когато царят попитал Амон дали е изпратен от Бог, Амон му отговорил, че е просто човек, призван от Светия Дух да проповядва Евангелието на „този народ (на Ламоний), за да може те да бъдат доведени до знание за онава, което е правдиво и истинно“ (Алма 18:34).

Нашето мисионерско наследство в Книгата на Мормон

Алма, Амулик, синовете на Мосия, Самуил ламанита са само някои от великите модели на мисионери за подражание, които намираме в Книгата на Мормон. От тях виждаме пример за покаяние, вяра, подчинение и кураж. Подобно на тях ние можем да разчитаме на вдъхновение и откровение от Бог, за да ни напътства в мисионерската ни служба.

Той донесе благовестие за душата ми, от Уолтър Рейн. Един ангел посещава Самуил ламанита и донася „благовестие за душата (на Самуил)“ относно идването на Спасителя (Еламан 13:6–7). Като част от призованието му да проповядва на нефитите, Самуил се изкачва на градската стена на Зарахемла и споделя тези благи вести с хората.

Нашето мисионерско наследство в Учение и Завети

След Възстановяването на Евангелието мисионерите стават крайно необходими. Мисионери, като например Дан Джоунс, Орсън Хайд и Парли П. Прат, споделят Книгата на Мормон и Евангелието на Исус Христос. Някои, като например Самюел, брата на пророка Джозеф, служат близо до дома си. Други пътуват

далече, за да споделят Евангелието на места като Тайланд, Хавайските острови, Дания и Англия.

Тези ранни мисионери често служат дълги и много на брой мисии. Те напускат родители, любими, съпруги, деца и внуци, също като нас. Те служат като пример за вяра, кураж, подчинение, издържливост и усърдие.

Мормонски проповедници, от Арнолд Фриберг, въз основа на оригинала на Кристен Далсгаард. Тази сцена на ранни мисионери светии от последните дни, проповядващи Евангелието на Исус Христос на едно датско семейство, събрало се в селския им дом, е типична за проповедническите усилия през 19-ти век. Мисионерите също проповядват на уличните ъгли или в градските зали за събрания.

Уилфърд Уудръф се подготвя за кръщения във фермата Бенбоу, от Ричърд А. Мъри. Господ отвежда Уилфърд Уудръф през 40-те години на 19-ти век във фермата на Джон Бенбоу в Хирфордшайър, Англия. „Там имаше хора, които се бяха молили за древния ред на нещата“ – пише Уилфърд. „Резултатът бе, че през първите тридесет дни след пристигането ми, аз кръстих шестстотин. ... След осем месеца работа в тази земя аз доведох осемстотин в Църквата. Защо? Защото там имаше хора, подготвени за Евангелието“ (“Discourse,” Deseret Weekly, ноем. 2009 г., стр. 643).

Новопристигнали мисионери кръщават местни хора на Хавайските острови от 1851 г. Тази снимка е от много по-късна дата.

КОПИРАНЕТО НЕ СЕ РАЗРЕШАВА

Изграждане въз основа на примера на мисионерите ни

Откакто президент Томас С. Монсън обяви през октомври 2012 г. на общата конференция, че младите мъже и младите жени могат да отидат на мисия на по-ранна възраст, десетки хиляди светии от последните дни се насочиха към мисионерското поле.

През априлската обща конференция през 2013 г. старейшина Нийл Л. Андерсен от Кворума на дванадесетте апостоли добави свидетелството си за мисионерската работа и насърчи всеки един от нас да стане важна част

от това разрастващо се чудо, като помагаме на онези, които са готови да чуят Евангелието: „Точно както Господ със сигурност е вдъхновил още мисионери да служат, така Той събужда умовете и отваря сърцата на още добри и честни хора, които ще приемат Неговите мисионери. Вие вече ги познавате или ще се запознаете с тях. Те са в семейството ви и живеят в квартала ви. Минават покрай вас на улицата, седят до вас в училище и се свързват с вас по Интернет” („Това е чудо,” *Лиахона*, май 2013 г., стр. 78). ■

Пионери по улиците, от Кен Спенсър. Тези двама мисионери споделят Евангелието с един човек пред книжарница в Ню Брънсуик, щата Ню Джърси, САЩ.

ПРЕДОСТАВЕНО ОТ МУЗЕЙ ЗА ИСТОРИЯ НА ЦЪРКВАТА

ВАШАТА МИСИОНЕРСКА ТАБЕЛКА

„Ако не сте пълновременни мисионери с мисионерска табелка, закрепена на самото ви, сега е момента да напишете една в сърцето си – написана, както казва Павел: „не с мастило, но с Духа на живия Бог”.

Старейшина Нийл Л. Андерсен от Кворума на дванадесетте апостоли, „Това е чудо,” *Лиахона*, май 2013 г., стр. 78.

ПРЕДОСТАВЕНО ОТ МУЗЕЙ ЗА ИСТОРИЯ НА ЦЪРКВАТА

Ламанитите ще разцъфнат като роза, от Хоселито Хесус Асеведо Гарсия. Тази картина изобразява духа на мисионерската работа сред испано-говорящите народи. Двама мисионери се подготвят да проповядват Евангелието, докато хората се занимават с ежедневието си задължения. Храмът Лима Перу, намиращ се сред малки къщички и местни животни, представлява растежа на Църквата.

Винаги мисионери, от Джуей Инг Чен. Членовете на Църквата в Тайван, подобно на членовете мисионери навсякъде по света, се стремят да споделят радостта си от Евангелието и Писанията. Писанията са на масата, а на високата синя кутия е изобразена картина на храма Тайпей Тайван.

ПРЕДОСТАВЕНО ОТ МУЗЕЙ ЗА ИСТОРИЯ НА ЦЪРКВАТА

Мисионери светии от последните дни в Сиера Леоне, от Емиле Уилсън. Първата мисия в Сиера Леоне е организирана във Фрийтаун на 1 юли 2007 г. Фрийтаун се превърна в 3000-ния кол на Църквата на 2 декември 2012 г.

От старейшина Едуардо Гаварет

От Седемдесетте

ПОДГОТВЕНИ ЗА ДЕНЯ НА БИТКАТА

*Нека като се доверим на Спасителя, Господа, да бъдем
подготвени и да не се претънем на бойното поле.*

През 1485 г. Ричард III е на английския трон. Времето е нестабилно и Ричард трябва да защитава короната си не веднъж. Но той е опитен военен ветеран, смел и хитър воин, който има армия от между 8 000 и 10 000 мъже.

През същата тази година един претендент за английския трон, Хенри Тюдор, Граф на Ричмънд, предизвиква и атакува Ричард на едно място, което дава и името на битката: Полето Бозуърт. Хенри, за разлика от Ричард, има малко опит с битките и силите му наброяват само 5 000. Но той разполага с добри съветници – благородници, които са участвали в подобни битки, включително и срещу Ричард. Утрото на битката настъпва и всичко сочи, че Ричард ще победи.

Една известна и драматична легенда обобщава събитията на 22 август 1485 г. През тази сутрин Ричард и хората му се подготвят да се изправят срещу армията на Хенри. Победителят в битката ще управлява Англия. Малко преди битката Ричард изпраща един коняр да види дали любимият му кон е готов.

„Бързо го подковете – конярът заповядва на ковача. Царят желае да язди начело на войските си”.

Ковачът отговаря, че ще трябва да почака. „През последните няколко дни подковах цялата армия на царя – казва той – и сега трябва да отида да взема още желязо”.

Нетърпеливият коняр казва, че не може да чака. „Враговете на царя напредват в момента и трябва да ги срещнем на полето – казва той. Използвай това, с което разполагаш”.

Както му било заповядано, ковачът прави колкото може като изработва четири подкови от едно парче желязо. След като изковава подковите, той заковава с пирони три от тях на коня. Когато се опитва да закрепи и четвъртата подкова, осъзнава, че няма достатъчно пирони.

„Трябват ми още два пирона, но ще ми отнеме малко време, за да ги изкова” – казва той на коняря.

Конярът обаче не може да чака повече. „Чувам тромпетите сега – заявява той. Не можеш ли да използваш това, с което разполагаш?”

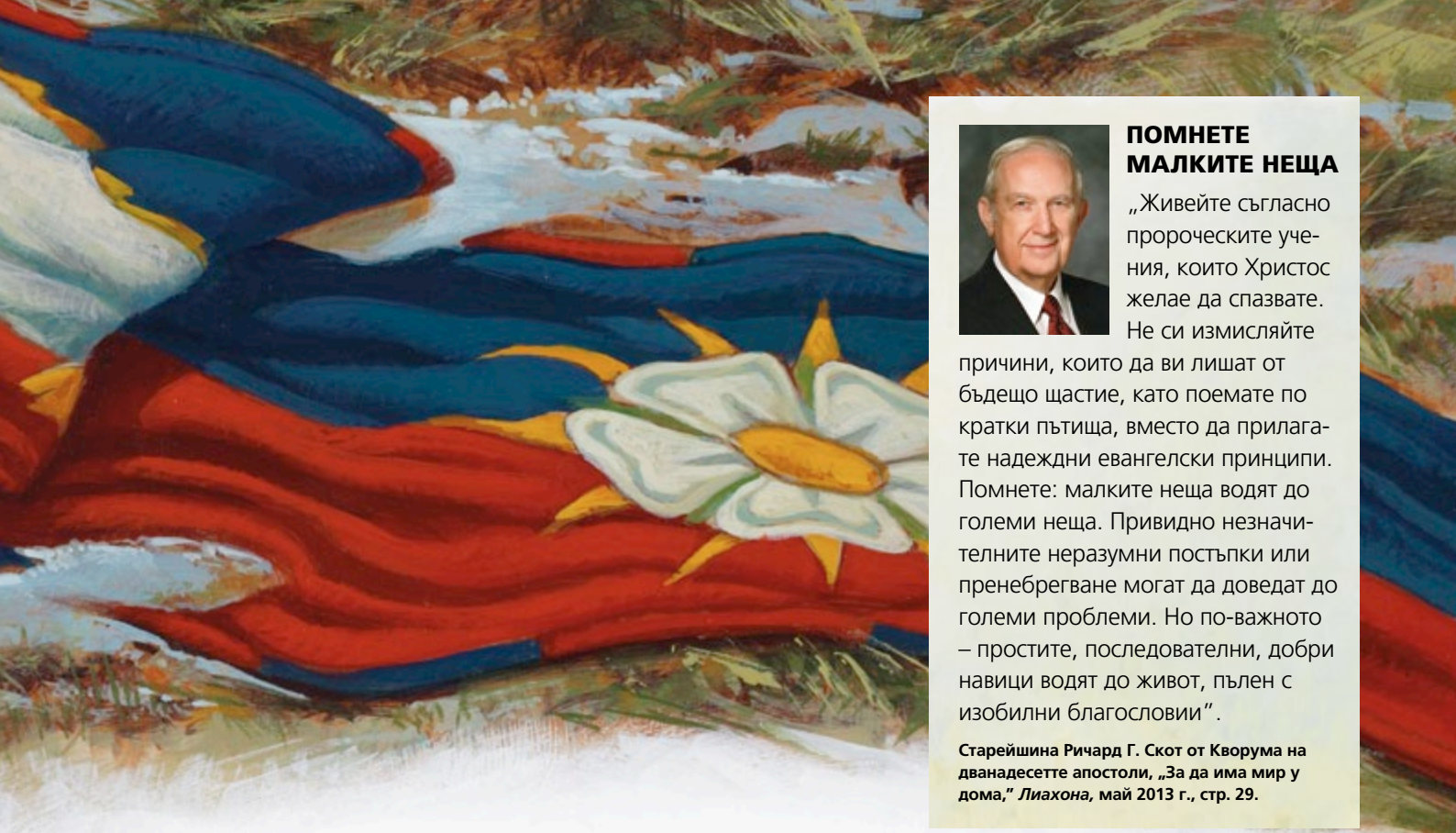
Ковачът отговаря, че ще направи каквото може, но че не гарантира, че четвъртата подкова ще се задържи.

„Просто я закови – заповядва конярът. И побързай или крал Ричард ще е ядосан и на двама ни”.

Битката скоро започва. За да насърчи мъжете си, Ричард язди напред и назад из полето, биейки се и насърчавайки ги с призива: „Напред! Напред!”

Когато Ричард поглежда към другия край на полето, вижда, че някои от мъжете му отстъпват назад. Страхувайки се, че и другите му войници скоро могат да започнат да остъпват, той галопира към нарушената линия, за да ги пришпори. Но преди Ричард да успее да ги достигне, конят му се спъва и пада, изхвърляйки краля на земята. Една от подковите на коня, както се и опасявал ковачът, изхвърчава по време на отчаяния галоп на краля.

Ричард с подскок се изправя, когато конят му се изправя и избягва в галоп. С напредването на армията на Хенри, Ричард размахва меч си високо във въздуха, викайки: „Кон! Кон! Давам царство за един кон!”

ПОМНЕТЕ МАЛКИТЕ НЕЩА

„Живейте съгласно пророческите учения, които Христос желае да спазвате.

Не си измисляйте причини, които да ви лишат от бъдещо щастие, като поемате по кратки пътища, вместо да прилагате надеждни евангелски принципи. Помнете: малките неща водят до големи неща. Привидно незначителните неразумни постъпки или пренебрегване могат да доведат до големи проблеми. Но по-важното – простите, последователни, добри навици водят до живот, пълен с изобилни благословии”.

Старейшина Ричард Г. Скот от Кворума на дванадесетте апостоли, „За да има мир у дома,” *Лиахона*, май 2013 г., стр. 29.

Но е твърде късно. Хората на Ричард вече бягат назад, поради страха си от напредващата армия на Хенри, и битката е загубена. Оттогава хората са създали поговорката:

*Заради един пирон бе загубена подкова,
заради една подкова бе изгубен един кон,
заради един кон бе изгубена една битка,
заради една битка бе изгубено едно царство.
И всичко това заради един липсващ пирон на
подковата.¹*

Заковане на принципите ни

Като си помисля за тази история, си мисля как нещо толкова просто, като лошо закован пирон на подкова, може да доведе до такъв обрат на събитията. Можем да сравним липсващия пирон с принципите на Евангелието. Липсата на евангелски принципи и свързаните с тях ценности и действия може да ни остави беззащитни на бойното поле в битката срещу изкушенията и злото.

Кои действия липсват в живота и семействата ни? Пренебрегваме ли личната или семейната молитва? Старателното изучаване на Писанията? Редовната семейна домашна вечер? Плащането на пълен десетък? Помагането на братята и сестрите ни? Спазването на Господния ден? Храмовото служение? Любовта към ближните ни?

Всеки един от нас може да погледне в себе си и да открие какво му липсва – кой принцип или кое действие трябва да *заковем* по-здравно в живота си и в семействата си. Тогава, след като открием този принцип или това действие, можем да действаме със старание и решителност да *затегнем пилона* – да живеем по-пълно съгласно този принцип и да подготвим по-добре себе си и семействата си, за да държим на това, което е правилно.

В Учение и Завети Господ съветва: „Вземете шлема на спасението и меча на Моя Дух, Който Аз ще излея върху вас, и Моето слово, което ви разкривам, и ... бъдете верни, докато Аз дойда” (27:18).

На верните Си служители Спасителят е обещал: „тяхната ръка ще бъде Моят ръка, Аз ще бъда техен щит и тяхна защита, и ще опаша кръста им, и те ще се сражават мъжки за Мен; ... и чрез огъня на Моето негодувание Аз ще ги опазя” (У. и З. 35:14).

Нека не забравяме, че дори и ако „конят се приготвя за деня на боя”, както се казва в Притчи, „избавлението е от Господа” (21:31). Нека следваме поканата на Мороний: „елате в Христа и станете свършени в Него” (Мороний 10:32). И нека като се доверяваме на Спасителя, Господа, да бъдем подготвени и не се прегънем на полето за битката срещу злото. ■

БЕЛЕЖКА

1. Вж. “For Want of a Horseshoe Nail” в Уилям Дж. Бенет, ed., *The Book of Virtues: A Treasury of Great Moral Stories* 1993 г., стр. 198–200.

Ускоряване на делото — по спасението

Като каним, обичаме и служим на другите, ние ставаме истински ученици на Исус Христос и помагаме за ускоряване на делото по спасението.

Макар и да има вълнение относно това, че пълновременните мисионери ще могат да използват Интернет по време на службата си и да разведжат посетители в сградите за събрания, тези промени са само малка част от цялостната картина на делото по спасението. Много по-важно е какво е нашето място като членове в цялостната картина на делото по спасението. От нас не се иска да участваме в нова програма. Само сме насърчени да бъдем истински ученици на Исус Христос. Ролята ни е да се потопим в това да обичаме и да служим на хората около нас – да утешим колега в нужда, да поканим приятелите си на служба за кръщение, да помогнем на възрастен съсед в работата по двора му, да поканим неактивен член в дома си за обяд или вечеря или да помогнем на съседка за семейната ѝ история. Това са все естествени, радостни начини за канене на неактивни членове и хората, които не са от нашата вяра, в живота ни и в следствие в светлината на Евангелието. Споделянето с тях на забавните моменти и на свещените моменти от живота ни може да е най-ефективния начин за нас да „се труд(им) в лозето (на Исус Христос) за спасяването на душите на хората“ (У. и З. 138:56).

Какво представлява делото по спасението?

Делото по спасението представлява делото на Небесния Отец в това „да се осъществят безсмъртието и вечният живот на човека“ (Моисей 1:39). Това важно дело включва мисионерската работа на членовете, задържане на обрънатите във вярата, активиране на неактивни членове, храмова работа и работа по семейната история и преподаване на Евангелието.¹ Твърде често си мислим, че тези страни на Евангелието не са взаимосвързани. Но в *Делото по спасението: световно излъчване за ръководители* на 23 юни 2013 г. старейшина Ръсел М. Нелсън от Кворума на дванадесетте апостоли каза: „работата действително е неделима. Тези усилия не са отделни; те са част от делото по спасението“.²

Изразът „Ускоряване на делото по спасението“ – името на съпътстващата излъчването интернет страница (hasteningthework.lds.org) – се отнася за

ФОТОИЛСТРАЦИИ ОТ ДЕВИД СТОКЪР

Господното обещание: „Ето, Аз ще ускоря Моето дело във времето му“ (У. и З. 88:73).

Важните свещенически обреди – кръщение, потвърждаване, ръкополагане в свещеничеството за мъжете и храмовите обреди – бележат етапите по пътя ни към завръщането при нашия Небесен Отец. Като участваме в делото по спасението, ние следваме и вдъхновяваме другите да следват този път от завети.

Членовете и мисионерите работят заедно съгласно свещеническите ключове

Дойде времето, когато трябва да се съсредоточим върху основния принцип, че членството в Господната

Църква е равносилно на призованието да бъдем напълно отдадени на Неговото дело по спасението. Коловите президенти и епископите държат свещеническите ключове за мисионерската работа в техните църковни единици³ и помагат на членовете да вършат това, което вършат истинските ученици на Христос – да споделят светлината на Евангелието. Президентите на мисии държат свещеническите ключове, които им позволяват да ръководят работата на поверените им мисионери.⁴ Пълновременните мисионери са обучени да преподават на хората, които са подготвени да приемат Евангелието. Те помагат на членовете в мисионерската им работа, а не обратното. По този

начин пълновременните мисионери и членовете мисионери са партньори в донасянето на Евангелието в живота на хората, които Господ е подготвил, за да го приемат.

По време на излъчването, президент Томас С. Монсън каза: „Сега е моментът за членовете и мисионерите да се обединят, да работят заедно, да се трудят в Господното лозе, за да Му доведат души. Той е подготвил за нас средствата, с които да споделяме Евангелието по много начини, и ще ни помага в усилията ни, ако действаме с вяра, за да изпълним делото Му“.⁵

Старейшина Нийл Л. Андерсен от Кворума на дванадесетте апостоли говори за важността на любовта. Той каза: „Ние работим заедно с вяра и единство – вяра, че Господ ще ръководи стъпките ни и единство един с друг и с мисионерите, винаги мотивирани от любовта ни към (Исус Христос), любовта ни един към друг и любовта ни към хората, на които служим“.⁶

Районните съвети ръководят, районните ръководители на мисионерската дейност координират

Под ръководството на епископа, районният съвет улеснява, подкрепя и координира усилията на членовете на района при планирането и ръководенето на делото по спасението в района.⁷

Като член на районния съвет, районният ръководител на мисионерската работа „координира усилията на членовете на района при намирането, ученето и кръщаването на проучвателите. Той координира тази работа с работата на пълновременните мисионери“.⁸

Обръщайки се към районните ръководители на мисионерската дейност, старейшина Нелсън каза: „Помагайте (на мисионерите) да си запълват бележниците със съдържателни срещи, за да нямат време да ходят от врата на врата в търсене на хора, които да учат. ... (Вие) сте свързващата връзка между мисионерите, районния съвет и членовете на района“.⁹

Истинският знак за успех

Като светии от последните дни, ние сме благословени да живеем в това време, когато Господ ускорява делото Си. Тъй като Бог има цел за това да ни постави на земята в този момент, ние имаме способността да направим много повече от това, което си мислим, че можем. Стига да помагаме с добрина и любов на хората, които се нуждаят от приятелството и помощта ни, няма да се провалим. Мисионерският успех идва чрез следването на вдъхновението, което идва в умовете и сърцата ни, и просто поканването на други в нашия живот, съсредоточен върху Евангелието. Поканването е знакът за успех, а не това дали хората се кръщават или стават активни в Църквата. Както каза старейшина Джефри Р. Холанд от Кворума на дванадесетте апостоли за великата армия от мисионери, които сега навлизат в мисионерското поле: „Часът е настъпил, в който сега трябва да кажем: „Ето ги, идват“. Всички ние трябва да използваме и да планираме за този ресурс, изпратен ни от небесата, по най-продуктивния възможен начин”.¹⁰

Време е всички ние да разберем по-ясно ролята ни в ускоряването на делото по спасението. Като направим мисионерската работа на членовете, задържането на обрънатите във вярата, активирането на неактивните членове и храмовата работа и работата по семейна история, а също и преподаването на Евангелието естествена част от живота си, ние ще изпитаме велика радост и ще бъдем надарени с духовните дарове, от които се нуждаем, за да укрепим Църквата в 21-ви век. ■

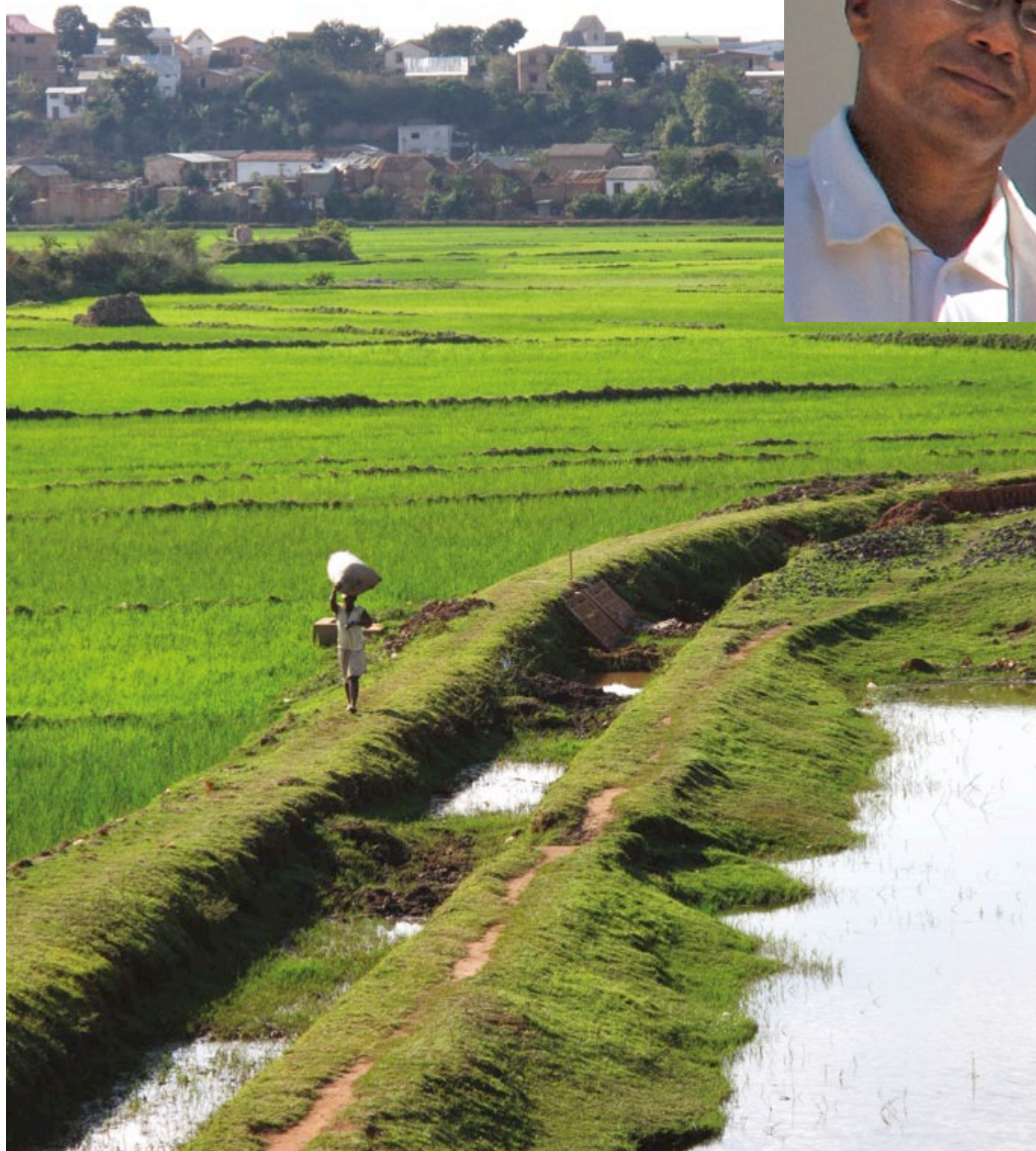
БЕЛЕЖКИ

1. Вж. *Handbook 2: Administering the Church* 2010 г., глава 5.
2. Ръсел М. Нелсън, *Делото по спасението: световно излъчване за ръководители*, 23 юни 2013 г., hasteningthework.lds.org.
3. Вж. *Handbook 2*, 5.1.6; 5.1.9.
4. Вж. *Handbook 2*, 5.1.6.
5. Томас С. Монсън, *Делото по спасението*, hasteningthework.lds.org.
6. Нийл Л. Андерсен, *Делото по спасението*, hasteningthework.lds.org.
7. Вж. *Handbook 2*, 5.1.2.
8. *Handbook 2*, 5.1.3.
9. Ръсел М. Нелсън, *Делото по спасението*, hasteningthework.lds.org.
10. Джефри Р. Холанд, *Делото по спасението*, hasteningthework.lds.org.

За видеоматериала *Делото по спасението: световно излъчване за ръководители* на 26 езика, отидете на hasteningthework.lds.org. Може да намерите излъчването, архивирано на 59 езика на lds.org/broadcasts. *Handbook 2: Administering the Church* може да се намери на 29 езика на lds.org/manual/handbook.

Качването на мисионерките в таксите поставило Роджър Рандрианарисон на пътя на ученичеството.

СНИМКИ НА СЕМЕЙСТВО РАНДРИАНАРИСОН ОТ МАТЛО Д. ФЛИПЪН

ДА СТАНЕШ МИРОТВОРЕЦ

*Храмът, мисиите и
службата помогнаха
на Роджър и семейство-
то му да станат вечно
семейство.*

От Матю Д. Флитън

Църковни списания

Роджър Рандрианарисон знаел, че нещо липсва в живота му. „Молах се на Бог да ми помогне да намеря нещо, което да води семейството ми – казва той. Имах желанието да водя семейството си към нещо добро, нещо, което да показва правилния път”.

Той бил загрижен за това как да отгледа трите си деца – синовете си Рандрианандри и Сединирина и дъщеря си Нирина. Не бил доволен от това, че избухливостта му водела до трудности в семейството. Искал да стане по-мил човек.

„Реших, че аз съм този, който трябва да се промени, защото виждах какъв съм станал”, казва той.

Роджър преди няколко години бил загубил строителния си бизнес и работел като шофьор на такси в Антананариво, Мадагаскар. Един ден той качил две сестри мисионерки.

„След като се качиха в колата, те ме попитаха за името ми и дали имам семейство – казва той. – Попитаха ме дали знам кой е Бог и дали съм Му се молил”.

По време на пътуването мисионерките изпели с Роджър няколко песни и го поканили на църква. Той се опитал няколко пъти да отиде, но никога не можел да вмъкне събранията в разписанието си и загубил контакт с мисионерите.

Около пет месеца по-късно Роджър работел в дома си, когато чул двама мисионери да говорят с някого зад оградата му. Роджър знаел, че те ще дойдат да говорят с него. Чувствал, че трябва да отговори с „да” на всеки въпрос, който му зададат.

Изучаването на Евангелието като семейство помогнало на семейство Рандрианарисон да се сплоти.

След като се представили, мисионерите го попитали дали знае за Бог. Да. Дали иска да се моли на Бог? Да. Дали иска да говори с мисионерите? Да. Кога? Сега. Мисионерите казали, че ще се върнат след 20 минути. Когато се върнали, те довели със себе си един член, който живеел наблизко.

В продължение на един месец мисионерите учили много пъти Роджър в дома му. Поради това, което били чули за Църквата, членовете на семейството му не искали да се срещат с мисионерите. След месец изучаване на Евангелието, Роджър отишъл на църква с мисионерите. Сърдечното приветстване, което получил там, го впечатлило. „Членовете ме приеха като човек, когото са познавали от дълго време”, казва той.

Роджър се прибрал вкъщи и казал на семейството си, че ще се кръсти след месец и че те могат да изберат дали искат да се присъединят с него към Църквата или не. Те го помолили да изчака, за да може да се присъединят заедно с него. Започнали да посещават събранията и също били приятно изненадани.

Първият път, когато посетил църковните събрания, най-големия син на Роджър – Рандрианандри – бил силно впечатлен. „Първият път, когато дойдох на църква, бях толкова изненадан, защото хората бяха толкова смирени – казва той. – Първо, те бяха подходящо облечени за църква. След това осъзнах, че

наистина са дошли с цел, не само за да се изфукат пред другите”.

Цялото семейство Рандрианарисон се кръстило на 20 февруари 2003 г. Тогава Нирина била на 8 г., Сединирина бил на 17 г., а Рандрианандри бил на 19 г. Семейството спряло да работи в неделя и поставило Евангелието на първо място в живота си.

Промени

„След като се кръстих, видях много промени в дома ни - казва Арелина, съпругата на Роджър. – Той стана духовен и толкова много благословии – материални и духовни – дойдоха от живота според Евангелието”.

От материална гледна точка, Роджър счита, че Небесният Отец му е помогнал да възстанови отново бизнеса си. След две години на каране на такси и вършене на всякаква работа, за да може да осигурява семейството си, той започнал да получава строителни договори. „Вярвам, че Бог винаги ме благославя, когато реша да Го следвам”, казва той.

Но синовете му казват, че най-голямата промяна, която видели в баща си, била характера му. Те казват, че сега той е пример за смирение и доброта. Роджър казва, че Евангелието го е убедило, че трябва да се промени. Откакто започнал да го изучава, Роджър започнал да се опитва да запълни живота си с добри неща.

„Поради ученията на Евангелието аз никога не се гневя – казва той. – Понякога има провокации, но Евангелието е в сърцето ми и в главата ми, и в духа ми. Това ми помага да бъда спокоен”.

Когато се появят критични ситуации, Роджър е този, който успокоява членовете на семейството си и им напомня да действат като Спасителя.

„Баща ми стана много смирен и сега се грижи за семейството ни с любов – казва Сединиринна. – Когато виждам промяната в него, чувствам благодарност към Небесния Отец за Евангелието и за това, че сме членове на Църквата”.

Вечно семейство

През 2006 г. с помощта на Общия фонд за подпомагане на посещаващите храма, Роджър и Арелина отишли в Йоханесбург, ЮАР, за да се запечатат в храма.

От 2009 г. до 2011 г. Сединиринна и Рандрианандри отслужили мисии в Южна Африка – Сединиринна в Кейп Таун, а Рандрианандри в Йоханесбург. Част от мотивацията им да служат била да помогнат на други семейства да се променят като тяхното.

„Чудо като това може да се случи и се случи, защото мисионерите дойдоха в дома ни – казва Рандрианандри. – Затова имах желанието да направя точно това нещо за някое друго семейство”.

Това решение донесло и друга благословия за семейство Рандрианарисон. За период от девет дни Сединиринна и Рандрианандри били заедно в Центъра за обучение на мисионери в Йоханесбург. Роджър отишъл със самолет в ЮАР, заедно с Арелина и дъщеря им Нирина, за да може цялото семейство да се запечата в храма. Нирина, която тогава била на 14 г., казва, че трудно може да се опише преживяното и почувстваното.

„То укрепя вярата ми и ми помогна да се чувствам по-близо до Бог”, казва тя.

Днес членовете на семейството работят по изграждането и укрепването на другите около тях. Роджър служи като епископ в района си. Арелина служи в Неделното училище за деца по програмата Вярa в Бог. Сединиринна е помощник чиновник на кола. Рандрианандри е помощник чиновник в района. Нирина е музикалният директор на района.

Евангелието е отговор на молитвите на семейство Рандрианарисон. То им е помогнало да изцелят стари рани, сплотило ги е и им е дало възможността да бъдат заедно завинаги. То е научило Роджър да обича. „Семейният живот – казва той – е живот пълен с любов”. ■

Пътуването до ЮАР, за да се запечатат в храма Йоханесбург, укрепил семейство Рандрианарисон.

ОБЩИЯ ФОНД ЗА ПОДПОМАГАНЕ НА ПОСЕЩАВАЩИТЕ ХРАМА

„Все още има области по света, където храмовете са толкова отдалечени от членовете ни, че хората не могат да си позволят пътуването до тях. Поради това те не са в състояние да вкусат от свещените и вечни благословии, които осигуряват храмовете. За да помогнем в това отношение, имаме на разположение така нареченият Общ фонд за подпомагане на посещаващите храма. Този фонд осигурява еднократно посещение до храма за хората, които иначе не биха били в състояние да отидат до храма и които копнеят за тази възможност. Всеки, който желае да подпомогне този фонд, може просто да впише информацията върху обикновената бележка за дарение, която се дава на епископа”.

Президент Томас С. Монсън,
„Когато се видим отново,”
Лиахона, ноем. 2011 г., стр. 5.

ЩЕ СЕ ВЪРНЕ ЛИ МАТЮ?

Имахме силна група млади мъже в района ни, но синът ни Матю се въртеше около един човек, който не беше член на Църквата и като него обичаше коли и всичко, свързано с механиката. За съжаление, този млад мъж бе от семейство, което не ценеше религията. Родителите му позволяваха в дома си пиене и пушене и не вярваха, че моралната чистота е важна.

Матю бе спечелил най-горното ниво в скаутството, но не участва в събранието за наградите, защото бе спрял да живее според скаутските стандарти. Събрах всичките му награди като скаут и направих изложбена кутия. След това я прибрах, надявайки се някой ден да му е ценна. Когато навърши 16 г., Матю пушеше, пиеше и вземаше наркотици. Напусна училище и се премести да живее с приятелката

си. Няколко години ние го виждахме рядко.

Бяхме съкрушени. Не знаехме дали някога ще се върне в семейството си и вярата си, но решихме да последваме примера на Алма във връзка с неговия отклонил се син. Алма продължил да обича сина си и се молил с вяра да бъде „доведен до знанието за истината“ (Мосия 27:14).

Непрекъснато се молахме Господ да се намеси в живота на Матю и използвахме всяка възможност, за да покажем с думи и дела колко го обичаме. Когато си дойдеше вкъщи, не казахме нищо, което би могъл да възприеме като критика или осъждане. Просто изразявахме радостта си да го видим.

Един ден Матю си дойде и каза, че иска да си поговорим. Той каза, че на един купон е срещнал едно

момиче, което имало въпроси за Църквата. Преди да успее да й каже, че вече не знае отговорите, думите започнали да излизат от устата му. Той започнал да отговаря на въпросите й веднага след като ги задавала. Матю каза, че не си спомня да е учил нещата, които е казал, но знаел, че думите му са истина. Той се чудеше защо живее по такъв начин, щом все още вярва в Евангелието.

След три дни на размисъл той реши да изостави досегашния си начин на живот. Той се върна вкъщи, за да помоли за помощ да започне отначало.

Матю се обади на един братовчед в друг щат, който бе преодолял подобни трудности и го помоли да отседне при него. Братовчедът му се съгласи и Матю започна да посещава църква с него и се среща с епископа, за да получи помощ в процеса на покаяние. Той почувства обич и подкрепа и стана активен в Църквата.

След време се запозна с една прекрасна, праведна млада жена. Те се влюбиха и сключиха брак в храма.

Когато се роди първото им дете, аз им отидох на гости и донесох изложбената кутия с наградите му като скаут. Той бе във възторг и гордо я закачи на видно място в дома си.

Пред сина ни не се появи ангел, както се бе случило с Алма младши. Но връщането на Матю към истината също бе чудо. ■
Името не е дадено

Събрах всички скаутски награди на Матю и направих изложбена кутия. След това я прибрах, надявайки се някой ден да му е ценна.

БЯХ У ДОМА

Като част от един проект за служба пътувах до Руанда, заедно с други лекари, за да помогнем по медицински въпроси. След две седмици, към края на пътуването ми, започнах да тъгувам за къщи. Липсваше ми семейството, удобното легло и дома ми.

Последната неделя в Африка успях да координирам разписанието си така, че да мога да отида на църква. Въпреки че Църквата още не бе официално призната в Руанда, в сайта на Църквата успях да намеря кога и къде са събранията.

Описанието беше: „Вървете по павираната улица срещу сградата на Министерството. Търсете отворена порта. След това слезте по стълбите“.

Като последвах тези указания, започнах да чувам припева на познат химн. Слязох по стълбите и думите на „Основа на нашата вяра“ (Химни, № 55) стигнаха до ушите ми. Стълбите водеха до една малка сграда, където десетина усмихнати души бяха застанали около входа. Въпреки че бях непознат за

присъстващите, веднага почувствах близост. Десетки братя и сестри дойдоха да се ръкуват с мен и като го направиха, бремето на тежката самота се вдигна от плещите ми – бях у дома!

Когато влязох в сградата, посетих типичните три часа на събрания, не по-различни от тези в района ми в Калифорния. Носители на Аароновото свещеничество

Въпреки че бях непознат за присъстващите, веднага почувствах близост. Десетки братя и сестри дойдоха да се ръкуват с мен.

раздадоха причастието, речите бяха за Спасителя и дори урокът в Неделното училище бе същия като този, който се преподаваше в моя район тази седмица.

Най-важното, Духът Господен се усещаше в събранията. Определено Господ се усмихваше благосклонно на тези добри хора, които се опитваха да Му служат. Научих, че предишната година само неколцина руандийци са посещавали богослужение тук. А сега преброих над 100 присъстващи, половината от които бяха усмихнати деца.

Сега, когато Руанда е отворена за мисионерска работа, подозирам мисионерите имат голям успех, тъй като Духът свидетелства на нарастващия брой руандийски проучватели, че възстановената Църква е царството Божие за цялата земя – за всеки континент, всеки народ и всяко дете на Бог. Толкова съм благодарен за Църквата, независимо дали е на централния бряг на Калифорния или надолу по една павирана пътека в централна Африка. ■
Стивън Сейнсбъри, Калифорния, САЩ

КАКВО ВИ ДОВЕДЕ ДО РЕКСБЪРГ?

След десетилетия живот на места, където членовете на Църквата са малцинство, със съпруга ми се преместихме в един квартал в Рексбърг, щата Айдахо, САЩ, в който живееха само две семейства нечленове. За късмет щяхме да живеем до едно от тях.

Бащата косеше тревата, когато за пръв път дойдохме с колата си в къщата ни. Съпругът ми и аз прекосихме градината си, за да се запознаем. Когато подадох ръката си, попитах: „Какво доведе семейството ви в Рексбърг?“

Той отговори: „Работата ми – и конкретно търсехме град, който има нужда да бъде запознат с Христос“.

Почувствах се все едно кофа студена вода се изля в лицето ми, но се усмигнах. Реших в този момент, че каквото и да кажат или направят съседите ни, ще бъдем

най-добрите съседни, които това семейство е имало. Щяхме да общуваме с тях мило, любящо и разумно, както би го направил и Спасителят.

Последвалите осем години доведоха до много общи дейности за семействата ни. Майката бе канена на и посещаваше дейностите на Обществото за взаимопомощ. Тя ме канеше, а също и много от съседите ни, светии от последните дни, на дейност за християнски жени, спонсорирана от нейната църква. Съпругът ми и аз бяхме канени на концертите на децата им – танци и пиано. Тяхното семейство бе включено в кварталните партита и барбекюта. По-големите им деца ни се обаждаха, когато имаха нужда някой да ги докара вкъщи от работа, ако не можеха да се свържат с родителите си.

Реших, че каквото и да кажат или направят съседите ни, ще бъдем най-добрите съседни, които това семейство е имало.

Родителите се притесняваха, че децата им може да започнат да харесват светиите от последните дни прекалено много, затова не позволиха на синовете си да се присъединят към скаутската програма на района ни. Но домът ни бе считан за безопасно място, където те позволяваха на децата си да си играят, когато ни дойдеха на гости внуците.

Всеки път, когато съседите ни се опитваха да ни помогнат да видим колко грешим, ние им напомняхме, че имаме голямо уважение към вярванията им и начина, по който живеят и отглеждат децата си. След това добавяхме, че очакваме също-то уважение към нашите вярвания, които също бяха съсредоточени върху ученията на Спасителя.

Когато майката се опита да покаже, че различията ни са една дълбока и непреодолима бездна, твърдейки, че светиите от последните дни вярват в „различен Исус“, аз ѝ напомнях, че и двете вярваме, че Той е възлюбеният Син Божий. В крайна сметка създадохме топли и приятелски взаимоотношения.

Семейството им се премести без да се присъедини към Църквата. Но ако те могат да кажат: „Живяхме сред мормони, те са добри и почителни хора, с искрени сърца“, то мога да кажа, че сме успели да бъдем добри съседни и да им помогнем да станат по-открити и справедливи в преценката им за светиите от последните дни. ■

Сандра Ръш, Айдахо, САЩ

КУТИЯ СЪС СНИМКИ

Преди няколко години съпругът ми и аз изхвърляхме боклуци на местното сметище, когато забелязах една от жените, които работеха там, да взема една кутия, за да я сложи в пещта за изгаряне на отпадъци. Изведнъж кутията се отвори и няколко снимки изпаднаха.

Докато гледах, почувствах силно, че трябва да отида и да взема тази кутия със снимки. Изскочих от колата, за да събера снимките. С жената чувствахме, че снимките са изхвърлени по погрешка и я убедих да ми позволи да взема снимките, за да се опитам да намеря някой, който би искал да ги има.

Разглеждайки стотиците снимки в кутията, намерих един плик, адресиран до някой в Уорбърг, Албърта, Канада. През следващите няколко години написах няколко писма на хора с тази фамилия, но така и не получих отговор.

След като семейството ми получи достъп до Интернет, открих, че в Уорбърг има историческо общество. Попитах дали някой, работещ там, разпознава имената, които намерих на гърба на снимките.

Месец по-късно ни се обади един мъж, с който се свързали от историческото общество. Той каза, че сестра му живее близо до нас и попита дали би могъл да види снимките. Разбира се, че казахме да.

Следващия ден Флойд и Бет Хоторн, и двамата светии от последните дни, дойдоха да видят

снимките. Когато отвориха кутията, брат Хоторн каза: „Ето го“, сочейки снимката най-отгоре. Това бе снимката на дядото на сестра Хоторн.

Докато вземаха снимка след снимка, брат и сестра Хоторн ни разказваха историите за хората на всяка снимка. Семейство Хоторн се съмняваше да са роднини на човека, който е изхвърлил снимките и нямаха идея

защо снимките са се озовали на сметището.

Силно чувствам, че Небесният Отец ми помогна да върна снимките на семейство Хоторн. Свидетелствам, че работата по семейната история е една от най-важните работи за вършене. Ако желаем да я вършим, Господ ще ни помогне да направим това. ■

Синди Хеги, Албърта, Канада

Изведнъж кутията се отвори и няколко снимки изпаднаха. Докато гледах, почувствах силно, че трябва да отида и да взема тази кутия със снимки.

Как мога да бъда **ИМАЩ УСПЕХ** мисионер?

Независимо колко усърдно работехме с колежката ми, всички отказваха посланието ни. Какво бихме могли да направим, за да имаме успех като мисионери?

От Лорън Бангертер Уайлд

Бях на мисията ми от малко повече от година, когато преминах през много труден период. Времето бе мрачно и сиво – към края на студената зима и началото на пролетта. И независимо колко усърдно работехме с колежката ми, всички, с които говорехме, отказваха посланието ни. Когато се срещяхме с другите мисионери, научавахме, че тяхната работа върви добре. Не можех да разбера защо ние нямаме успех. Бях от достатъчно време на мисия и говорех езика добре, колежката ми и аз бяхме добри приятелки, бяхме изградили доверие с членовете и се опитвахме да следваме Духа и да спазваме стриктно мисионерските правила.

Но независимо от това какво правехме, всички ни отхвърляха. След няколко седмици позволих на киселото ми настроение да надделее. По време на планирането ни аз накрая възкликнах: „Какъв е смисълът? И без това никой няма да ни изслуша”. Колежката ми, която имаше по-добър поглед върху нещата от мен, просто

каза: „Създаваме си цели, за да покажем вярата си. Следваме целите си, за да броим благословиите си”.

Като помислих върху думите ѝ, осъзнах, че съм използвала грешно мерило за преценка на успеха ми като мисионерка. *Проповядвайте Моето Евангелие: ръководство за мисионерска служба* предоставя списъци с поведението на имащите успех мисионери,¹ и осъзнах, че всичко това е по силите на мисионера. Аз не мога да контролирам това дали хората в мисията ми ще приемат евангелското послание, но мога да контролирам какъв вид мисионер ще бъда. Моята колежка ми показа, че по-силната вяра в Исус Христос и благодарността за благословиите Му ще ми помогнат да осъзная начините, по които аз вече съм имаща успех мисионерка.

Вярата осветява чудесата

Бе смиряващо да осъзная, че ми липсва вяра. Потърсих области, в които бих могла да укрепя вярата си и открих, че когато нещата не вървяха

съгласно плановете, аз бях позволила на себе си да се обезсърча. *Проповядвайте Моето Евангелие* гласи: „Разочарованието ще отслаби вярата ви. Ако понижите очакванията си, ефективността ви ще намалее, желанието ви ще отслабне и ще бъде по-трудно да следвате Духа”.² Осъзнах, че бях позволила на разочарованията да отслабят вярата ми.

Започнах да се моля за промяна в сърцето и за повече вяра. Също така разчитах на обещанието, дадено в Мормон 9:21: „всеки, който вярва в Христа, без да се съмнява в нищо, всичко, каквото той поиска от Отца в името на Христа, ще му бъде дадено; и това обещание е за всички, чак до краищата на земята”. Това обещание ме накара да се моля по-силно за благословиите и чудесата, от които колежката ми и аз чувствахме, че се нуждаем, винаги добавяйки: „Да бъде волята Ти”. Тези молитви ми помогнаха да приема променените плановете и разочарования с по-силна вяра, знаейки, че Небесният Отец винаги отговаря на молитвите с вяра

КАК ДА СТАНЕМ ИМАЩИ УСПЕХ МИСИОНЕРИ

Може да знаеш, че имаш успех като мисионер, когато:

- Чувстваш Духа да свидетелства на другите чрез теб.
- Обичаш хората и желаеш тяхното спасение.
- Стриктно се подчиняваш.
- Развиваш Христови качества.
- Предупреждаваш хората за последствията от греха. Каниш ги да правят и спазват обещания.
- Вършиш добро и служиш на хората при всяка възможност, независимо дали приемат посланието ти.

От *Проповядвайте Моето Евангелие: ръководство за мисионерска служба*, 2004 г., стр. 10–11.

СТРЕМЕТЕ СЕ КЪМ ГОСПОДНОТО ОДОБРЕНИЕ

„С цялото си сърце ви приканвам да търсите Господното одобрение и да се радвате на обещаните Му благословии. ... Ние узнаваме, че Той ни одобрява, независимо от позицията, статуса или смъртните ни ограничения. Любящото Му одобрение ще ни мотивира, ще увеличи вярата ни и ще ни помогне да се справяваме с всичко в живота. Независимо от трудностите ни ще имаме успех, ще преуспяваме (вж. Мосия 2:22) и ще се чувстваме спокойни (вж. Мосия 2:41).“

Старейшина Ерих У. Копишке от Седемдесетте, „Да бъдем приети от Господ“, *Лиахона*, май 2013 г., стр. 106.

– дори когато отговорите идват по начини, които не очакваме. Станах по-способна да разпознавам начините, по които Господ ни ръководеше през цялото време.

Като започнах да работя по усиляването на вярата ми, открих, че е вярна позитивната форма на следното от *Проповядвай Евангелието Ми*: ако повишиш очакванията си, ефективността ти ще нарастне, желанието ти ще се увеличи и ще си способен по-добре да следваш Духа. Освен това, станах по-оптимистична за мисионерската работа и за мисионерската ми служба, когато успях да разпозная и оценя чудесата, които се случваха ежедневно.

Благодарността премахва завистта

Господ започна да ми показва, че върши чудеса за нас всеки ден – но аз съм била неспособна да ги разпозная, докато не направих съзнателни усилия да бъда искрено благодарна. Изразяването на благодарност е повече от просто един добър навик или добри маниери. Когато изразявах благодарност към Господ и другите, получавах повече сила. Вълнувах се за другите мисионери, когато имаха успех, вместо да им завиждам (вж. Алма 29:14, 16). Бях по-способна да се съсредоточа върху това, което имам, и върху това, което е минало добре, вместо върху това, което ми липсваше и което не се е получило.

Научих, че благодарността е противоотрова за сравняването ни с другите. Случаите, когато не се чувствах като успяла мисионерка, обикновено идваха, защото си казвах: „не се справям толкова

добре като тях“ или „те са по-добри от мен“. Научих също, че докато Господният модел е да ни дава праведни примери, от които да се учим и които да следваме, Сатана се опитва да ни изкуши да се сравняваме с тях, за да преценим успеха или неуспеха си. Но в *Проповядвайте Моето Евангелие* ясно се казва: „Не се сравнявайте с другите мисионери и не сравнявайте външните резултати на усилията ви с техните“.³ В крайна сметка благодарността ми помогна да избегна гордостта и ми напомни, че Господ е начело на делото Си. Нямахше нужда да завиждам, защото другите мисионери изглежда имаха повече успех.⁴

Истинската мярка за успеха

Преди да променя гледната си точка, бях твърде съсредоточена върху конкретен вид благословия и така бях забравила да оставя очите си отворени за други начини, по които Господ отговаряше на молитвите ни и благославяше мисионерската ни работа. В крайна сметка Господ започна да благославя мисионерската ни работа в района ни по прекрасни и неочаквани начини. Намирахме хора, които желаеха да приемат посланието ни, но аз вече бях научила да не измервам успеха си с изборите на другите.

Президент Гордън Б. Хинкли (1910–2008) споделя съвета на един президент на мисия относно мисионерската работа: „Давайте най-доброто от себе си. Казвайте молитвите си и работете усърдно и оставете жътвата на Господа“.⁵ *Проповядвайте Моето Евангелие* ни учи на нещо подобно относно

По много начини мярката за успеха ми като мисионер би могла да бъде преценена чрез желанието ми да се покайвам и решителността ми да продължа да работя.

имащите успех мисионери: „Дайте най-доброто от себе си да довеждате души към Христа и се стремете искрено да се учите и усъвършенствате”.⁶

Дотолкова, доколкото желях да се покая и искрено да кажа на Господ, че давам най-доброто от себе си, аз можех да чувствам увереност, че имам успех като мисионерка – независимо от това дали хората приемаха посланието ни. По много начини мярката за успеха ми като мисионерка би могла да бъде преценена чрез желанието ми да се покайвам и решителността ми да продължа да работя.

В дневника си съм записала много чудеса от това време на мисията ми. Като се стремях да бъда по-вярна и благодарна, виждах нещата по-добре, избягвах отчаянието и

чувствах Духа по-изобилно в работата. Открих, че това, което ни учи *Проповядвайте Моето Евангелие*, е истина: „Когато сме дали най-доброто от себе си, все още можем да изпитаме разочарования, но няма да се разочароваме от себе си. Може да се чувствате уверени, че Господ е доволен, когато чувствате как Духът работи чрез вас”.⁷ А когато чувствах, че Господ е доволен от мен, аз можех да изтърпя всяко изпитание. ■
Авторката живее в Мейн, САЩ.

БЕЛЕЖКИ

1. (Вж. *Проповядвайте Моето Евангелие: ръководство за мисионерска служба*, 2004 г., стр. 10–11).
2. *Проповядвайте Моето Евангелие*, стр. 10.
3. *Проповядвайте Моето Евангелие*, стр. 10.
4. Вж. Джефри Р. Холанд, „Работници в лозето,” *Лиакхона*, май 2012 г., стр. 31.
5. Гордън Б. Хинкли, “Find the Lambs, Feed the Sheep,” *Лиакхона*, юли 1999 г., стр. 120.
6. *Проповядвайте Моето Евангелие*, стр. 11.
7. *Проповядвайте Моето Евангелие*, стр. 11.

СПОДЕЛЕТЕ ВАШИЯ ОПИТ

„Наскоро се върнах от мисията ми и чувствам, че съм загубил усещането за цел. Какво да направя?”

Завърнали се мисионери, моля кажете ни как направихте прехода от мисията си към завръщането у дома и връщането в университета, на работа или към други дейности. Изпратете чрез имейл преживяването си на liahona@ldschurch.org или го предайте по Интернет на liahona.lds.org. Моля включете пълното си име, датата си на раждане и името на района или клона.

Да станеш мисионер съгласно **Проповядвайте Моето Евангелие**

От старейшина
**Дейвид А.
Беднар**

От Кворума на
дванадесетте
апостоли

Можете да направите това! Господ, когото представлявате и комуто служите знае, че можете да го направите. Аз знам, че можете да направите това.

Апостолът е първо и най-вече и винаги мисионер. Поради тази причина съм особено щастлив да се обърна към вас като към колеги в това величествено дело в последните дни.

КАКВО ПРЕДСТАВЛЯВА ЕДИН МИСИОНЕР СЪГЛАСНО ПРОПОВЯДВАЙТЕ МОЕТО ЕВАНГЕЛИЕ?

Това е мисионер, който е служител на Господ, призван чрез пророчество и упълномощен чрез полагането на ръце, който възвестява вечното и възстановено Евангелие на Спасителя по Неговия начин (вж. У. и З. 50:13–14, 17–24; У. и З. 68:1).

Основната цел на мисионерите, описана в *Проповядвайте Моето Евангелие* е „да канят другите да дойдат в Христа, като им помагат да приемат възстановеното Евангелие чрез вяра в Исус Христос и Неговото Единение, покаяние, кръщение, получаване на дара на Светия Дух и устояване до края”¹.

Свещената отговорност да се проповядва Евангелието с власт и да се отслужват спасителните обреди е в действие откакто Адам бе изгонен от Едемската градина и ще продължи, докато „Великият Иехова не каже, че делото е приключено”.²

ИЗИСКВАНИЯ ЗА СТАВАНЕТО НА МИСИОНЕРИ СЪГЛАСНО ПРОПОВЯДВАЙТЕ МОЕТО ЕВАНГЕЛИЕ

Бих желал да обсъдя пет основни изисквания за ставането на мисионери съгласно *Проповядвайте Моето Евангелие*.

Изискване № 1: Мисионерите съгласно *Проповядвайте Моето Евангелие* разбират, че служат на Исус Христос и са Негови представители.

Мисионерите съгласно *Проповядвайте Моето Евангелие* знаят и разбират кого представляват, защо служат и какво трябва да правят. Пълновременните мисионери са призовани да служат и са надлежно отделени като служители и представители на Господ Исус Христос. Ние свидетелстваме за Неговото име и за реалността, божествеността и мисията на Исус Христос пред всеки народ, племе, език и люде (вж. У. и З. 133:37).

Ние обичаме Господ. Ние Му служим. Ние Го следваме. Ние Го представляваме.

Неговите цели трябва да бъдат наши цели. Неговите интереси трябва да бъдат наши интереси. Неговото дело трябва да бъде наше дело. Неговите пътища трябва да бъдат нашите пътища. Неговата воля трябва все повече да става нашата воля.

Като представители на Изкупителя, ние проповядваме основните учения и принципи на Неговото възстановено Евангелие просто и ясно. Ние не представяме лични мнения или предположения. Ние проповядваме и свидетелстваме за простата възстановена истина по Господния начин и чрез силата на Неговия Дух.

Мисионерите съгласно *Проповядвайте Моето Евангелие* разбират,

че отговорността да представляват Спасителя и да свидетелстват за Него никога не приключва. Моля, помнете Го във всичките си мисли, във всичките си дела и във всичко, което се стремите да станете, и Го представлявайте уместно пред всички чеда на Небесния Отец, с които общувате сега и завинаги.

Изискване № 2: Мисионерите съгласно *Проповядвайте Моето Евангелие* са достойни.

Важно изискване при ставането на мисионер съгласно *Проповядвайте Моето Евангелие* е личното достойнство пред Спасителя.

Бих искал да спомена ясно няколко прости истини.

- Ние сме упълномощени представители на Изкупителя и Спасителя на света.
- Призовани сме да оповестяваме Неговото възстановено и вечно Евангелие.
- Не можем да бъдем опетнени с мръсотията на света и да Го представляваме и да действаме с власт в Неговото свято име.
- Не можем да помагаме на другите да преодоляват пленничеството на греха, ако ние самите сме заплетени в грехове (вж. У. и З. 88:86).
- Не можем да помагаме на другите да се учат да се покаяват, ако ние самите не сме се научили да се покаяваме правилно и напълно.
- Можем да оповестяваме и проповядваме със сила само това, което се стремим да станем.
- Ще бъдем отговорни пред Бог за нашите праведни желания и достойнство да действаме като Негови представители.

Понастоящем от нас не се изисква да бъдем съвършени. Но ни е заповядано да бъдем чисти и да ходим праведно пред Изкупителя на Израил. „Бъдете чисти, вие, които носите създите Господни“ (У. и З. 38:42).

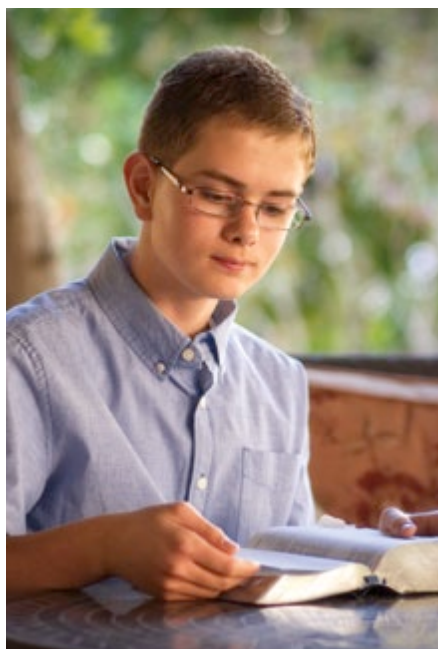
Покаянието е принцип на надежда и изцеление – не на разочарование и отчаяние. Покаянието действително е смиряващо – но не е страшно. Покаянието е едновременно изискващо и утешаващо, възискателно и успокояващо. Покаянието е безценен дар, направен

възможен посредством Единението на Този, Когото обичаме и служим, Когото следваме.

Дори и ако сте извършили сериозни грехове, чрез Единението на Исус Христос и искрено покаяние, вече сте или можете да бъдете отново чисти и достойни.

Има младежи, които тепърва трябва напълно да се покаят. Сега е времето. Моля, моля, моля не отлагайте деня на вашето покаяние.

Има младежи, които са се покаяли и продължават да се покайват и се чудят дали са направили всичко, което е необходимо, за да бъдат приети от Господ (вж. У. и З. 97:8). Моля запомнете, че Господ изисква от вас да сте чисти, а не свършени. Действието на Светия Дух отново в живота ви е най-сигурният показател за опрощение от Господ, защото „Духът Господен не обитава несвети храмове” (Еламан 4:24). И осъзнайте, че заповедта да „прощавате на всички човече” (У. и З. 64:10) включва да простите и на себе си.

Мисионерите съгласно *Проповядвайте Моето Евангелие* са ученици на Господ Исус Христос, които почитат заветите и спазват заповедите. Моля, винаги Го помнете и бъдете чисти и достойни да Го представлявате.

Изискване № 3: Мисионерите съгласно *Проповядвайте моето Евангелие* ценят словата на вечен живот.

Приканвам ви „непрестанно (да) съхранявате в ума си словата на живот” (У. и З. 84:85). Съхраняването на словата на вечен живот е повече от просто изучаването или наизустяването, също както „угощава(нето) със словото Христово” (2 Нефи 31:20; вж. също 2 Нефи 32:3) е повече от просто опитването на храна или лекото хапване. Съхраняването за мен означава съсредоточаване и работа, изследване и поемане, размишляване и молитва, прилагане и изучаване, ценене и оценяване, наслаждаване и удоволствие.

Припомнете си как синовете на Мосия – четирима наистина забележителни мисионери на име Амон, Аарон, Омнер и Химний – „бяха станали силни в знанието за истината; защото те бяха мъже с

правилно разбиране и изследваха устрдно светите писания” (Алма 17:2).

Тези смели мисионери наистина съхранявали непрекъснато словата на вечен живот. Те не пренебрегвали или просто автоматично извършвали личното изучаване на Писанията и общото изучаване с колегата си. Духовното познание и разбиране проникнали дълбоко в душите им и чрез силата на Светия Дух те получили потвърждение в сърцата си, че ученията и принципите на Евангелието са истинни.

Като представители на Спасителя, вие и аз имаме продължаващата отговорност да работим устрдно и да засаждаме в сърцата и умовете си основните учения и принципи на възстановеното Евангелие, особено тези от Книгата на Мормон. Като правим това, обещаната благословия е Светият Дух да „напомни всичко, което (ни е) казал” (Иоана 14:26) и ще проповядваме и свидетелстваме със сила. Но Духът може да работи с и чрез нас само ако Му дадем нещо, с което да работи. Той не може да ни помогне да си спомним неща, които не сме изучавали (вж. Алма 31:5).

Мисионерите съгласно *Проповядвайте Моето Евангелие* съхраняват

словата на вечен живот, разчитат на добродетелта на словото и имат силата на словото. Моля, винаги Го помнете, винаги бъдете достойни да Го представлявате и съхранявайте и разчитайте на добродетелта на словото.

Изискване № 4: Мисионерите съгласно Проповядвайте Моето Евангелие разбират, че Светият Дух е основният и истинският учител.

Светият Дух е третият член на Божеството, свидетел е за цялата истина и е основният и истинският учител. Уроците, които преподаваме, и свидетелствата, които казваме, имат за цел да подготвят проучвателя сам да действа и учи.

Докато сме мисионери, една от най-важните ни роли е да каним проучвателите да упражняват моралната си свобода на избор и да действат съгласно ученията на Спасителя. Сключването и спазването на духовни обещания, като например молитвата за получаване на свидетелство за истината, изучаването и молитвата за Книгата на Мормон, посещаването на църковни събрания и спазването на заповедите изискват проучвателя да упражнява вяра, да действа и да се променя.

Независимо колко сериозно служим, не можем да вкараме насила истината в сърцата на проучвателите. Най-добрите ни усилия могат само да отправят посланието за истината в сърцето (вж. 2 Нефи 33:1). В крайна сметка, проучвателят трябва да действа праведно и така да позволи на истината да влезе в сърцето му. Само по този начин искрено търсещите истината и обърнатите във вярата развиват

духовната способност да откриват за себе си отговорите.

Тъй като отговорността ни е да помагаме на проучвателите да се учат с вяра и чрез силата на Светия Дух, нито аз, нито ние, сме важните в тази работа. Ние трябва да направим всичко, което е по силите ни, за да изпълним мисионерската ни отговорност и същевременно да не пречим на Светия Дух, за да може Той да върши свещената си функция и работа. Всъщност, всичко, което вие или аз като представители на Спасителя вършим, което съзнателно и нарочно привлича внимание към нас самите – в посланието, което представяме, в методите, които използваме или в личното ни поведение и външен вид – е вид свещеническо лукавство, което възпрепятства ефективното преподаване на Светия Дух.

„Дали той го проповядва чрез Духа на истината или по някакъв друг начин? И ако е по някакъв друг начин, той не е от Бога“ (У. и З. 50:17–18).

Моля, винаги Го помнете, бъдете достойни да го представлявате, съхранявайте словото Му и позволявайте на основния и истински учител, Светия Дух, да свидетелства за истината.

Изискване № 5: Мисионерите съгласно Проповядвайте Моето Евангелие разбират, че преподаването е много повече от говорене и разказване.

Когато Спасителят седнал на Елеонския хълм, Той заявил: „Не се безпокойте предварително какво ще говорите; но каквото ви се даде в оня час, това говорете! Защото не сте вие, които говорите, а Светият Дух“ (Марка 13:11).

Спасителят в ранните дни на тази диспенсация заръчал на мисионерите: „отворете устата си и тя ще бъде изпълнена“ (У. и З. 33:8, 10) и „издигнете гласовете си към този народ, изказвайте мислите си, които аз ще поставя в сърцата ви, и няма да бъдете посрамени пред човеците,

защото ще ви бъде дадено на часа, да, на момента, каквото трябва да кажете” (У. и З. 100:5–6).

Тези стихове подчертават един много възискателен и стриктен модел на проповядване и помагане на проучвателите да научат истината. Мисионерите съгласно *Проповядвайте Моето Евангелие* знаят, че ние не преподаваме уроци, а учим хора. Ние не просто рецитираме или представяме наизустени послания на евангелски теми. Ние каним търсещите истината да преживеят голямата промяна в сърцето. Разбираме, че само говоренето и разказването не е преподаване.

Проповядването на Евангелието по Господния начин включва наблюдаване и изслушване преди да говорим. Последователността на тези четири взаимосвързани процеси е значима. Моля, забележете, че активното наблюдаване и изслушване предшестват разпознаването и че наблюдаването, изслушването и разпознаването идват преди говоренето. Използването на този модел позволява на мисионерите да открият нуждите на проучвателите и да ги учат съгласно тях.

Ако наблюдаваме, изслушваме и разпознаваме, може да ни бъде дадена „в същия час онази част, която ще бъде отмерена за всеки човек” (У. и З. 84:85) – истините, на които да наблегнем и отговорите, които да даваме, ще посрещнат конкретните нужди на проучвателя. Само като наблюдаваме, изслушваме и разпознаваме, можем да бъдем напътствани от Духа да казваме и вършим нещата, които ще са от най-голяма полза за хората, на които служим.

Наблюдаването е важна подготовка за получаването на духовния

дар на проникновението. Проникновението е виждане с духовните очи и чувстване със сърцето – виждане и чувстване, че някаква идея е грешна, добротата в друг човек или следващия принцип, който е необходим, за да се помогне на проучвател. Проникновението е слушане с духовни уши и чувстване със сърцето – чуване и чувстване на неизречен проблем в даден коментар или въпрос, на истинността на някое свидетелство или учение или на уверението и мира, които идват чрез силата на Светия Дух.

Мисионерите съгласно *Проповядвайте Моето Евангелие* действат с вяра и са напътствани от Духа, за да помогнат на мисионерите да научат истината. Моля, винаги Го помнете, бъдете достойни да го представлявате, съхранявайте словото Му, позволявайте на Светия Дух да свидетелства за истината и наблюдавайте, изслушвайте и забелязвайте, докато свидетелствате за Исус Христос на искрено търсещите истината.

МОЖЕТЕ ДА НАПРАВИТЕ ТОВА!

Можете да прочетете посланието ми и да повярвате, че всички други младежи могат и ще

направят това, което описах. Но може би се чудите дали вие можете да го направите. Моля, чуйте. Можете да направите това!

Ако можех, бих отделил малко време за всеки един от вас по отделно. Бих се ръкувал с вас, бих ви доближил до мен, погледнал в очите ви и казал: „Можеш да направиш това! Господ, когото представляваш и комуто служиш знае, че можеш да направиш това. Знам, че можеш. Като Негов служител, аз ти обещавам, че ще имаш Неговата помощ. Моля, помни винаги, че с Неговата помощ и с Неговата сила можеш да направиш това!”

Обичам ви и се моля, когато се опитвате да станете това, което трябва да станете, да разпознавате и се отзовавате с вяра на Господния глас и напътствие. Тогава вие действително ще станете въздействащи и ефективни представители на Господ Исус Христос. ■

Из духовно послание, изнесено в Центъра за обучение на мисионери в Прово на 24 юни 2011 г.

БЕЛЕЖКИ

1. *Проповядвайте Моето Евангелие: ръководство за мисионерска служба*, 2004 г., стр. 1.
2. *Учения на президентите на Църквата: Джозеф Смит*, 2007 г., стр. 142.

Просто се УСМИХНИ и КАЖИ НЕ

От Хейзъл Мари Тибюл

Едно лято участвах в стажантска програма на един остров в Бикол, Филипини. Гледката към океана бе прекрасна и я очаквах с нетърпение всяка сутрин.

Обаче мразех вечерите. Точно тогава хората в лагера започваха да пият и да провеждат партита. Поканите за такива партита бяха чести и другите стажанти и аз трябваше да присъстваме, тъй като иначе бихме показали неуважение.

Първото парти бе за добре дошли на новите стажанти. Страх ме бе да присъствам, защото бях сигурна, че ще ни предложат питиета и не бях сигурна как да откажа. Обадох се на приятел в района ми у дома и той ми даде чудесни съвети, които увеличиха увереността ми.

Когато партито започна, предложиха питиета, но за щастие не ни задължиха да пием. Тъй като другите стажанти приеха решението ми да не пия, отказването на последвалите питиета ми стана лесно – докато не дойде една вечер. По време на едно от партитата дойде президентът на компанията. Той носеше бутилка *ламбано* (местно вино, направено от кокос). Скоро след пристигането

му го видях да налива виното. Тогава той каза: „Трябва да се научиш да пиеш” и подаде чашата на една от стажантките. Тя бързо я изпи.

Сърцето ми започна да бие силно. Скоро щеше да е мой ред. Тихо си шепнях: „Няма да го изпия. Няма да го изпия”. Тогава президентът ми подаде чашата вино. Не знаех

*Бях отказвала
предложения да пия,
но сега президентът
на компанията ми
предлагаше чаша вино.*

какво да направя. Останалите стажанти ме гледаха, очаквайки да видят какво ще направя. Усмихнах се на президента и смирено казах: „Съжалявам, господине, но не пия”.

Знаех, че е разочарован. Той ме попита защо не пия. Казах: „Аз съм мормонка”.

Той каза: „Не съм чувал за такава религия. Звучи като вид храна”. Всички се засмяха.

Аз също се усмихнах, но не поради шегата му, а защото знаех, че съм извършила правилното.

Никой повече не ми предложи питие. Но надсмешката не престана, дори и от страна на приятелите ми. Един от тях каза, че лъжа и че е невероятно членовете на Църквата да не пият. През това време почувствах натиска, който се оказва върху членовете на Църквата.

Престоят ми на този остров ме научи на много уроци, не само академични, но и духовни. Научих, че подигравките може и никога да не спрат, но Духът Господен винаги ще ни насочва да вършим правилното. ■

Авторката живее в Метро Манила, Филипини

От старейшина
Адриан Очоа
От Седемдесетте

Искате ли да се чувствате по-добре и да сте по-уверени физически и емоционално? Редовните упражнения ще помогнат.

Наскоро прочетох една интересна идея за спортуването. Прочетох, че ако човек стане рано сутрин, облече спортния екип и си помисли: „Просто ще облека това, ще изляза на разходка и ако се чувствам добре, ще започна да бягам”, най-вероятно ще направи добра тренировка дори преди да осъзнае това. Създаването на такъв прост план може да ви помогне да си развиете добри навици за спортуване и грижи за тялото ви. За много хора започването и постоянството са най-трудни. Ако си припомните, че упражненията благославят не само тялото ви, но и ума и интелекта ви, това ще ви помогне да имате желанието да подобрите физическа си форма. Като спортувате, ще станете пълен с енергия човек, който се чувства силен, уверен, буден и спокоен.

Помня историята за птицата, която започнала да заменя перата си за червеи. Лесно било така да се набавя храна и птицата си мислела, че има достатъчно пера. Като продължила да заменя перата си, птицата се радвала че вече не трябвало да става рано, за да търси червеи. Можела да си седи в гнездото по цял ден и изобщо да не се помръдне.

БЪДЕТЕ СИЛНИ, БЪДЕТЕ ЗДРАВИ, БЪДЕТЕ УМНИ

Накрая обаче, птицата твърде привикнала към това и осъзнала, че вече не може да лети, защото загубила важните си пера.

Това може да се случи на всеки, който попадне в капана на лошите навици, мързела или употребата на пристрастяващи вещества. В *За укрепването на младежите* четем, че тези неща „увреждат вашето физическо, умствено, емоционално и духовно благоденствие. Те нанасят вреди на взаимоотношенията с членове на семейството и приятели и принижават чувството ви за лична ценност. Те ограничават способността ви да правите избори сами за себе си”.¹ Спортуването и правилното хранене ни помагат да избегнем тези лоши навици. Ако птицата бе продължила да лети и ловува, никога нямаше да загуби перата си. Ние също, ако „пляскаме с крилата си” и редовно спортуваме, ще развием способността да избягваме тенденции, които раняват или ни унижават.

Също както някои хора имат проблеми с физическото си здраве, други имат проблеми с емоционалното си здраве. Животът може да е труден и понякога може да имаме чувството на безпокойство, депресия

или липса на самочувствие. Но помнете, че и за физическото и за емоционалното здраве, спортуването и усърдната работа помагат за поддържането на положителен възглед. Полагането на грижи за тялото ви благославя и ума ви и ви помага да си спомняте, че сте дете на Бог и че можете да бъдете уверени и щастливи. Нашата емоционална, физическа и духовна страна са взаимосвързани. *За укрепването на младежите* ни учи: „Вашето емоционално здраве е също важно и може да се отрази на духовното и физическото ви добруване. Разочарованията и временната тъга са част от този земен живот. Ако обаче имате продължителни чувства на тъга, безнадеждност, тревожност или депресия, говорете с родителите си или с епископа и потърсете помощ”.²

Защо виждаме, че някои хора около нас изглеждат по-енергични и радостни? Една основна причина е навиците. Ако наблюдаваме тялото си от духовна гледна точка и разбираме, че е „храм, дар от Бог”, ще го обичаме и ще го пазим свято.³

За мен *свято* означава чисто, подхранено и силно. Един от начините, по които Небесният Отец ни помага да опазим телата си святи е

като ни е дал Словото на мъдростта. *За укрепването на младежите* обяснява: „Когато се подчинявате на този закон (Словото на мъдростта), вие оставате свободни от вредни пристрастявания и имате контрол над собствения си живот. Получавате благословиите на здраво тяло, бистър ум и напътствие от Светия Дух. Ще бъдете подготвени да служите на Господ. Никога не оставяйте Сатана да ви заблуди да мислите, че нарушаването на Словото на мъдростта ще ви направи по-щастливи, по-популярни или по-привлекателни”.⁴ Като спазвате Словото на мъдростта, помнете, че се грижете и за тялото и за ума си и това ви помага да „намер(ите) мъдрост и

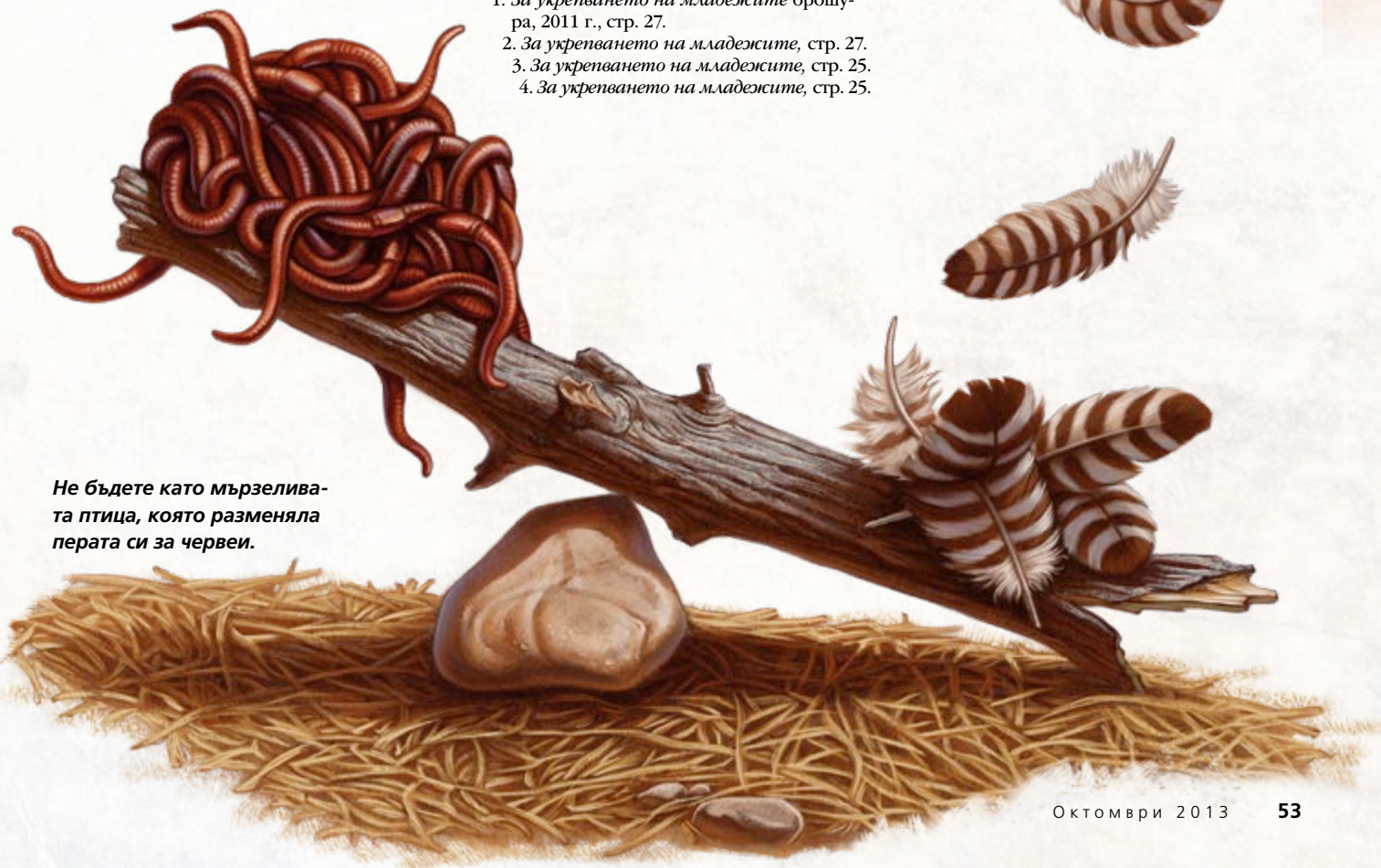
големи съкровища от познание” (У. и 3. 89:19).

Вместо мързеливо да разменяте пера, обуйте маратонките и се раздвижете. Редовно спортувайте. Запишете се за любимия си спорт или се сприятелете с хора, с които можете да бягате или се занимавате с други ободрителни дейности. Като се занимавате физически, тренирате не само тялото си, но и ума си. Спортът укрепва и емоционалното здраве. Помнете, че най-важното нещо е не колко сте бързи или атлетични – а колко сте постоянни. Като спортувате редовно, не само, че ще бъдете по-щастливи, но и ще станете по-силни, по-здрави и по-умни. ■

БЕЛЕЖКИ

1. *За укрепването на младежите* брошура, 2011 г., стр. 27.
2. *За укрепването на младежите*, стр. 27.
3. *За укрепването на младежите*, стр. 25.
4. *За укрепването на младежите*, стр. 25.

Не бъдете като мързеливата птица, която разменя перата си за червеи.

ВЪРВЕТЕ ПО СТЪПКИТЕ МУ

Да станем като Спасителя е един постепенен, доживотен процес и може да го започнете като всеки ден правите малки стъпки.

От Мелиса Зентено

Църковни списания

Писанията ни насърчават да станем като Исус Христос и да „ходи(м), както е ходил Христос“ (1 Иоаново 2:6). Но правенето на тази първа стъпка може да бъде трудно – особено, когато не знаете как да започнете.

Можете да намерите помощ в *Проповядвайте Моето Евангелие: ръководство за мисионерска служба*. Може би си мислите, че това е наръчник само за пълновременните мисионери, но всъщност е ефективен инструмент, който може да ви помогне да започнете да работите по целта си да станете като Спасителя. Глава 6 е дадена, за да ви помогне да разберете и прилагате девет конкретни Христови качества.

Ето няколко предложения как да използвате *Проповядвайте Моето Евангелие* и Писанията, докато се стремите да развивате Христови качества:

- Като начало, вижте „Дейност за качество“ в края на глава 6 в *Проповядвайте Моето Евангелие* (стр. 143). Тази дейност може да ви помогне да определите кои качества в момента са ви духовно силни страни и върху кои трябва да работите.

- След като приключите дейността, с молитва изберете някое качество, върху което да работите. Може да прочетете раздела за това качество в глава 6.
- Поставете си конкретни, измерими цели, които да ви помогнат да развиете това качество. Дайте си срок, в който да работите по тази ваша цел. След това оценете напредъка си. Например, ако се опитвате да сте по-милосърдни, може да си поставите целта да казвате положителни неща за брат си или сестра си три пъти дневно в продължение на една седмица. В края на седмицата оценете как сте се справили с вашата цел и направете корекции, които да ви помогнат да продължите да се усъвършенствате.
- *Проповядвайте Моето Евангелие* предоставя стихове от Писанията, които да се изучават във връзка с всяко едно качество. Може с молитва да изучавате изброените стихове и да запишете впечатленията, които получавате, докато четете.

- Помолете Небесния Отец за помощ при развиването на Христови качества. Молете се за конкретна помощ, като например: „Моля Те, дай ми силата да преодолеем гнева си, когато моите братя и сестри ми вземат вещите“. Колкото по-конкретни са молитвите ви, толкова по-лесно ще ви бъде да разпознаете Господните отговори.

Ставането като Спасителя, Исус Христос, е постепенен процес и трае цял живот. Понякога може да изглежда по-трудно от физика за напреднали. Но не се отчайвайте. Господ ни обещава: „Този, който приема светлината и постоянства в Бога, приема повече светлина; и тази светлина става все по-ярка и по-ярка до свършения ден“ (У. и З. 50:24). Като получаваме, изучаваме и прилагаме светлината и истината и продължаваме да следваме Бог всеки ден, можем да бъдем сигурни, че ще станем по-подобни на нашия Спасител, Исус Христос. ■

ЕЖЕДНЕВНИ ЗАДАЧИ

Малките, ежедневни действия са стъпките по пътеката за ставането като Спасителя. Може да използвате тези допълнителни дейности, за да може да развиете Христови качества:

- Четете стиховете, изброени в Ръководство към Писанията, които са свързани с качеството, което се стремите да развиете.
- Молете се ежедневно за желание да се промените и за силата да ставате по-добри.
- Водете си дневник, за да записвате напредъка си.
- Говорете с родителите си. Уведомете ги за целите ви, за да могат да ви помагат.

ПРИСЪЕДИНЕТЕ СЕ КЪМ РАЗГОВОРА

През октомври ще учите как да станете по-подобни на Христос (ако вашия район или клон има новите уроци на вашия език). След като прочетете тази статия, с молитва изберете едно качество, върху което да работите тази седмица или този месец. Може да си поставите цел и след това да оцените напредъка си. Например, бяхте ли по-милосърдни или по-послушни или по-търпеливи? Как целта ви да станете по-подобни на Христос ви помага да преодолявате трудностите? Може да споделите преживяването си с други младежи или със семейството си.

„Какво да казвам на нечленове, които питат защо някои членове на Църквата не живеят според стандартите ни?“

Би било прекрасно ако всички членове на Църквата живееха изцяло според Евангелието. Не само че щяха да се наслаждават на повече благословии в живота им, но и щяха да бъдат страхотен пример за хората около себе си. Но ние сме смъртни, затова сме несъвършени до някаква степен. Основната причина някои хора да живеят повече съгласно Евангелието отколкото други хора е, че всички сме на различно място в обръщането си във вярата и в силата на свидетелството си. Всички имаме различни изпитания и различни ресурси и хора, които да ни помагат.

Нечленовите може и да не разберат думи като „обръщане във вярата“ и „свидетелство“, но ще разберат, че всеки човек може да избере как да живее. Може да обясните, че Небесният Отец е планирал това. Той ни е дал свободата на избор, за да можем да растем духовно като избираме правилното. Но Небесният Отец също е знаел, че всички – с изключение на Исус Христос – ще правят грешки, затова ни е предоставил Спасител. Поради Единението ние можем да се покаяваме, да бъдем опростени, да се учим от грешките си и да продължаваме с живота си.

Може да обясните, че ние не съдим онези, които не спазват стандартите на Църквата. Вместо това, ние се опитваме да им помагаме, да ги разбираме и да имаме търпение към тях. Макар и да не толерираме греха, ние не осъждаме грешника (вж. Иоана 8:11). Покаянието все още е възможно, за всички нас.

Търсете в Писанията

Отговорът на въпроса може да се намери в Писанията. Когато хората не спазват заповедите, ние трябва да избягваме да ги съдим (вж. Матей 7:1). Римляни 3:23 гласи: „Понеже всички съгрешиха и не заслужават да се прославят от Бога“. Обаче е вярно, че членовете на Църквата трябва да се опитват да бъдат послушни.

Мадисън М., 13 г., Тексас, САЩ

Преподавай за Единението

Когато хората казват такива неща, вместо да търся несъвършенства в човека, който не спазва правилата, използвам възможността да преподавам за Единението. Казвам им, че само защото сме мормони, това не означава, че сме съвършени; казвам че Единението ни е дадено, за да можем да се покаяваме за греховете си и да поправим тези грешки. Това обикновено отваря вратата за много други въпроси.

Джейди Х., 16 г., Орегон, САЩ

Църквата ни учи да вършим добро

Както всички останали хора, така и членовете на Църквата имат трудности и изкушения. Всички ние имаме слабости, но това не означава, че тази Църква не е истинна. Това е Църквата на Исус Христос, която помага на хората да узнаят истинното Евангелие и да получат възвисяване. Естественият човек е този, който нарушава

заповедите (вж. Мосия 3:19), не Църквата е виновна за това. Църквата ни учи да вършим добри дела. Но всички ние имаме избор.
Лавиния С., 19 г., Булакан, Филипини

Молете се за тях и ги посещавайте

Членовете, които не живеят съгласно нашите стандарти може да нямат свидетелство, съсредоточено в Исус Христос. Трябва да се молим за тях, да се молим те да търсят напътствията на Духа и да може да получат собствено свидетелство. Трябва да посещаваме тези хора и да им помогнем да дойдат при Христа.
Андреа С., 13 г., Лима, Перу

Живей според стандартите ни

Както и във всяка организация или религия, има някои хора, които са отдадени или по-малко отдадени. Ние просто трябва да живеем съгласно стандартите ни, колкото можем по-добре и да се надяваме и молим, че и другите ще го правят.
Марен С., 16 г., Аризона, САЩ

Бъдете пример

Тази Църква е необходима, за да ни помогне да изпълняваме заповедите на Небесния Отец и да живеем отново с Него. Но само защото някой принадлежи на Църквата, не означава, че той или тя винаги ще е добър човек. Погледнете света днес, пълен с порочност и отвратителни неща, въпреки че това са хора, които в доземния живот са решили да

следват Исус Христос. Мисля, че най-доброто, което можем да направим, е да бъдем пример за приятелите ни.
Кейдън С., 15 г., Юта, САЩ

Стандартите са нашето щастие

Този въпрос ми е много личен, защото познавам някои хора, които са направили избори, които са ги откъснали от Евангелието. Господ ни дава заповеди, за да бъдем щастливи и за да „се осъществят безсмъртието и вечния живот на човека“ (Моисей 1:39). Господ иска да се завърнем при Него, обаче иска сами да правим своите избори. Това е причината някои хора да не живеят съгласно нашите стандарти. На мен лично стандартите ми помагат, защото знам, че Небесният Отец ми ги е дал, за да мога да се завърна да живея с Него и да бъда щастлива. Те са доказателство за любовта Му към мен.
Моргана Д., 18 г., Лангедок-Русийон, Франция

ДА ВИЖДАМЕ ДРУГИТЕ ТАКИВА, КАКВИТО МОГАТ ДА СТАНАТ

„Имаме отговорността да виждаме хората не такива, каквито са, а такива, каквито могат да станат. Умолявам ви да мислите за тях по този начин“.

Президент Томас С. Монсън, „Да виждаме другите такива, каквито могат да станат“, *Лиахона*, ноем. 2012 г., стр. 70.

СЛЕДВАЩ ВЪПРОС

„Опитвам се да контролирам мислите си, но има толкова много изкушения. Как мога да имам по-чисти мисли?“

Изпратете отговора си до 15 ноември и ако желаете и снимка с висока резолюция на liahona@ldschurch.org или на пощенския адрес на стр. 3.

Във вашия мейл или писмо трябва да бъде включена следната информация и позволение: (1) пълно име, (2) дата на раждане, (3) район или клон, (4) кол или окръг, (5) вашето писмено позволение, а ако сте на възраст под 18 г., писменото позволение на вашите родители (може и чрез електронна поща) вашият отговор и снимка да бъдат публикувани.

От старейшина
Ч. Скот Гроу
От Седемдесетте

Част от специалното призвание на епископа е да ви помогне да се покаете. Съвестта ви ще ви каже кога трябва да поговорите с него.

Може да се чудите защо сте учени да се изповядвате на вашия епископ или клонов президент, ако сте извършили сериозни грехове. Може да си кажете: „Покаянието не е ли нещо лично между мен и Господ?“ Ако съм спрял грешното си поведение и съм го изповядал на Бог, защо трябва да говоря с моя епископ?“

Защо епископа, а не някой друг?

Много младежи се чувстват по-добре да изповядат грешките си на родителите или младежките си ръководители. Въпреки че вашите родители и ръководители могат да осигурят необходимата подкрепа и съвет, Господ е заявил, че епископът е съдия в Израил (вж. У. и З. 107:72, 74). Той има отговорността да прецени дали членовете на неговия район са достойни. Посредством ръкополагането и праведния начин на живот, епископът има правото на откровение от Светия Дух относно членовете на неговия район, включително и вас.

Епископът може да ви помогне чрез процеса на покаяние по

ЗАЩО И КАКВО ТРЯБВА ДА ИЗПОВЯДВАМ НА ЕПИСКОПА СИ?

начини, които вашите родители или други ръководители не могат да осигурят. Ако грехът е достатъчно сериозен, той може да прецени дали правата ви в Църквата не трябва да бъдат ограничени. Например, като част от процеса на покаянието, той може да ви помоли да се въздържате от вземане на причастието или използване на свещеничеството за известно време. Той ще работи с вас и ще прецени кога сте отново достойни, за да може да продължите с тези свещени дейности.

Вашият епископ ще ви посъветва какво да правите, за да укрепите способността си да устоявате на изкушение. Той може да ви насърчи да изучавате дадена доктринална тема, като например покаяние, и след това да споделите с него какво сте научили. Той може да ви помоли да се срещате с него всяка седмица, за да докладвате как се справяте с избягването на съблазнителните ситуации.

Кога трябва да говоря с него?

Може да си мислите: „Всичко това звучи добре, но как да знам

дали това, което съм направил, е достатъчно сериозно, за да трябва да говоря с епископа?” Краткият отговор е: „Съвестта ще ви каже”. Когато ви загриже съвестта, действайте незабавно (вж. Алма 34:31–34).

Цар Вениамин учи относно покаянието: „Аз не мога да ви кажа всички неща, с които може да извършите грях; защото има различни пътища и способности, дори толкова много, че не мога да ги изброя” (Мосия 4:29). Затова, вместо да ви дам подробен списък с неща, които трябва да изповядате на епископа, нека споделя няколко принципа, които да ви помогнат да вземете това решение.

Какво трябва да изповядам?

Знам, че сте се опитвали да сте послушни, но може би сте направили и някои грешки – дори и някои сериозни грешки. Повечето грешки, които хората правят, може да бъдат разрешени чрез лична молитва и искрено покаяние. Някои грешки, особено онези отнасящи се до неморалност, изискват изповядване пред епископа, преди да може да получите опрощение от Господ.

Докато си мислите за грешките, които сте направили, може да се чувствате виновни, неспокойни или дори нещастни. Ако изпитвате някое от тези чувства, тогава вероятно трябва да говорите с вашия епископ относно тези грешки.

Не си търсете извинения и не се оправдавайте. Може да си мислите: „Твърде унижително ще е да кажа на епископа какво съм направил. Той

ме мисли за по-добър човек. Ще бъде шокиран, ако му кажа какво съм сторил. Повече няма да ме харесва”.

Обещавам ви, че той няма да ви осъди. Като служител на Господ, той ще бъде мил и разбиращ, докато ви изслушва. След това ще ви помогне с процеса на покаянието. Той е Господният посланик на милостта, който да ви помогне да станете чисти чрез Единението на Исус Христос.

Господ казва: „Ето, този, който се е покаял за греховете си, същият е опростен и аз, Господ, повече не ги помня.

По това може да познаете дали човек се е покаял от греховете си – ето, той ще ги изповяда и ще ги изостави” (У. и З. 58:42–43).

Когато изповядате и изоставите греховете си, Господ ще ви прости. Когато дойде времето да бъдете съдени, Той няма да ви държи отговорни за тези грехове.

Какво ще стане ако не се изповядам?

Понякога човек може да спре да върши грехове, но никога да не ги изповяда, когато е необходимо, на епископа си. В последствие, човекът продължава да носи бремето на греха, вместо да позволи на Спасителя да отнеме бремето.

Нека ви дам един пример. Една вечер преди няколко години, аз провеждах интервюта за възрастни за подновяване на храмовите им препоръки. Една жена на средна възраст дойде за интервюто си. Тя бе сключила брак в храма и бе активна в Църквата през целия си живот.

Почувствах дълбока тъга в душата ѝ. По време на интервюто получих духовен подтик. Казах ѝ: „Сестра, имам чувството, че сте направила сериозна грешка в младежите си години, но не сте я изповядали на свещенически ръководител. Бихте ли ми казали за нея?”

Тя веднага започна да плаче. Каза ми, че е вярно, но винаги се е чувствала твърде засрамена да я изповяда на епископ. Когато изповяда какво е направила, тя сподели достатъчно детайли, за да мога да преценя дали е достойна.

Изповядването на греха пред свещенически ръководител отбелязва края, а не началото на нейния процес на покаяние. Тя ненужно бе носила бремето и скръбта на този грях повече от 30 години.

Тъй като бе изпълнила и последната стъпка на покаянието, вината ѝ бе изтрита. След вечерта на това интервю понякога я виждах. Изражението ѝ стана бодро и тя бе щастлива.

Искам да знаете, че не помня името ѝ. Господ може да изтрива такива спомени от епископите. Но това, което помня е, че чрез изповядването на свещеническия ѝ ръководител, една жена на средна възраст бе освободена от чувството на вина, което бе носила твърде много години.

Моля не правете тази грешка. Ако имате чувства на вина, но не сте сигурни дали трябва да се изповядате на епископа, отидете да се видите с него. Позволете му да ви помогне. Не рискувайте да носите ненужно бремето през живота си, което ще ви накара да се чувствате

нешастни. Чрез изповядването на епископа и вашето покаяние, Господ ще отнеме бремето от душата ви (вж. Исаия 1:18).

Защо трябва да се покаят?

Исус Христос е платил цената на греховете на цялото човечество чрез единителната Си жертва. Той ви кани да се покаете и да избегнете допълнителната скръб и страдание. „Покай се, да не би ... страданията ти да бъдат тежки – не знаеш колко тежки, не знаеш колко болезнени, да, не знаеш колко непоносими.

Защото ето, Аз, Бог, съм изстрадал тези неща за всички, та да могат те да не страдат, ако се покаят.

Но ако те не се покаят, трябва да страдат, тъкмо като Мен. ...

Затова отново ти заповядвам да се покаеш, ... и да изповядаш греховете си, да не би да изстрадаш тези наказания,

за които съм говорил” (У. и З. 19:15–17, 20).

Свидетелствам, че чрез Своето страдание, Исус Христос вече е заплатил цената за греховете ви. Можете да бъдете опростени, ако се покаете. Не се опитвайте да платите цената за греховете си. Независимо колко е голямо страданието ви, то няма да ви изкупи, а само чрез Единението може да получите опрощение.

Упражнявайте вяра в Исус Христос и Единението Му. Свидетелствам в името на Исус Христос, че чрез покаяние, включително изповядване пред епископа, когато е необходимо, ще станете чисти. Освен това, чрез благодатта на Спасителя – Неговата упълномощаваща сила – може да бъдете укрепени в способността ви в бъдеще да устоявате на изкушения. Така ще имате спокоен ум и щастие в този живот и ще наследите вечен живот в идния свят. ■

ВЕЛИКИЯТ ЛЕЧИТЕЛ

„Спасителят често е наричан Великият Лечител. ... Вината е за нашия

дух същото, което болката е за тялото – предупреждение за опасност и защита от допълнително увреждане. От Единението на Спасителя се излива успокоителен балсам, който може да изцели духовните ни рани и да премахне вината. Обаче този балсам може да се прилага само чрез принципите на вяра в Господ Исус Христос, покаяние и последователно послушание. Резултатите от искреното покаяние са спокойствие на съвестта, утеха и духовно изцеление и подновяване.

Вашият епископ или клонов президент е помощник на духовния лечител, който е упълномощен да ви помогне да се покаете и изцелите”.

Старейшина Дейвид А. Беднар от Кворума на дванадесетте апостоли, „Вярваме в това да бъдем непорочни”, *Лиахона*, май 2013 г., стр. 44.

Старейшина
О. Винсънт Халек
От Седемдесетте

Да поканим Спасителя да влезе

„Ето, стоя на вратата и хлопам; ако чуе някой гласа Ми и отвори вратата, ще влезе при него” (Откровението 3:20).

Когато бях момче, за Коледа майка ми извади една картина на Спасителя, на която Той чука на една врата. Все още не бяхме членове на Църквата и винаги питах: „Защо Исус чука на вратата? Кой е от другата страна?”

Няколко години по-късно открих, че нямаше дръжка от външната страна на вратата, на която Спасителят чукаше. Човекът от вътрешната страна трябва да отвори вратата. Сега знам кой е от другата страна на вратата. Ние! Спасителят чука и ние трябва да отворим вратата и да Го поканим да влезе в живота ни.

Когато бях тийнейджър, реших да поканя Спасителя в живота си като се кръстя и стана член на Църквата. Моите приятели бяха добър пример

за мен. А също и баба ми. Тя бе храмов работник в храма Лос Анджелис Калифорния. Тя излизаше от къщата ни в 4 часа сутринта, за да служи на Господ в храма.

Само две години след като се кръстих, реших, че искам да служа на Господ като пълновременен мисионер. На мисията ми помогнах на много хора да научат за Спасителя, за да може да Го поканят в техния живот.

По-късно служих като президент на мисия в Самоа. Винаги питах мисионерите кога са взели решението да служат на мисия. Много от тях казаха, че са били в Неделното училище за деца, когато са решили да служат!

Неделното училище за деца ще ви помогне да се подготвите за мисионерска служба. Научете колкото може повече. Поставете си за цел да служите на мисия. Тогава и вие ще можете да помагате на хора да поканят Спасителя в живота си. Мисионерската служба ще промени живота ви – тя промени моя. ■

СЪВСЕМ НОВ

*Раздаването на причастието е голяма отговорност.
Ами ако обърка нещо?*

От Джейн МакБрайд Чоут

По действителен случай

*„И също, всички онези, които
получават това свещеничество,
приемат Мен, казва Господ”
(У. и З. 84:35).*

Бенджи стоеше пред огледалото и си оправяше вратовръзката. Бялата му риза и тъмносини панталони бяха точно по мярка. Косата му беше сресана. Определено изглеждаше готов да бъде ръкоположен за дякон. Защо тогава му беше толкова нервно?

Бенджи грабна Писанията си и излезе от стаята. Опита се да не мисли за това колко различни щяха да бъдат нещата на църква днес. Новото свещеническо задължение го притесняваше винаги като си помислеше за него: раздаването на причастието. Ами ако направи грешка първия му път следващата седмица? Като излезе от къщата, той се опита да забрави и за това.

Събранието за причастие протече както винаги. Но след това Бенджи отиде със семейството си до офиса на епископ Салазар. Това определено бе различно. По принцип по това време

ДЯКОН

„Ако вие, дякони, ... увеличите призованието си, ще бъдете инструменти в Божиите ръце дори сега, защото когато се използва в праведност, свещеничеството на младия мъж е също толкова въздействащо като свещеничеството на възрастния мъж“.

Старейшина Тад Р. Калистър от Седемдесетте, „Силата на свещеничеството на един млад мъж“, *Лиахона*, май 2013 г., стр. 54.

отиваше в Неделното училище за встъпителните занятия.

Бенджи седна, а татко му, епископът, президентът на Младите мъже и съветниците в епископството положиха ръце върху главата му. Татко му даде Аароновото свещеничество. По време на благословията притесненията на Бенджи изчезнаха. Той се почувства спокоен и щастлив.

Бенджи се изправи и се ръкува с всички. След това прегърна мама и брат си Джей и малката си сестричка Мирасол.

След това отиде в Неделното училище. Въпреки че новите занятия не бяха като в Неделното училище за деца, пак му бяха познати. Урокът бе за молитвата. Той бе имал много уроци за молитвата в Неделното училище за деца. Бенджи въздъхна с облекчение. Може би няма да е толкова трудно да е дякон.

„Всичко ще е супер“, каза Джей на Бенджи след църква. „Аз ще благословя причастието, а ти можеш да го раздадеш“.

Притеснението пак се появи. „Да, супер“, тихо каза той.

Раздаването на причастието най-много притесняваше Бенджи!

По-късно тази вечер Бенджи откри татко да чете на дивана. „Ами ако пропусна някой и той не вземе от причастието? – попита той. – Ами ако се спъна?“ Той ясно си представяше как подносът звънко пада на земята и чашките за водата политат навсякъде.

Татко стисна рамото на Бенджи. „Помня първия път, когато раздах причастието. Вероятно бях по-нервен от теб сега“.

Бенджи премигна от изненада. „Ти? Ти не се страхуваш от нищо!“

Татко се засмя. „Много пъти съм се страхувал. Знаеш ли какво ми помогна да спра да съм нервен?“

Бенджи се замисли за момент. „Молитвата?“

Татко се усмихна. „Точно така. Молитвата. И моят баща ми даде благословия. Искаш ли сега да ти дам една?“

Бенджи бързо кимна. „Да! Определено.“

Семейството се събра в хола. Татко сложи ръце върху главата на Бенджи. Когато татко заговори,

Бенджи почувства да напират сълзи. „Запомни – каза татко в благословията, – че ти получи благословията чрез свещен обряд. Небесният Отец ни е дал свещеничеството, за да можем да служим на другите. Ако можеш да го правиш с искрено намерение, ще бъдеш благословен в това и във всичко“.

Цяла седмица Бенджи се молеше за помощ. На следващата неделя той се присъедини към дяконите на първия ред в залата за събрания. Той слушаше внимателно, докато Джей казваше молитвата за хляба.

Изведнъж той отново се притесни. Дали ще може да се справи? Беше толкова важно! Тогава той си спомни обещанията от благословията от татко. Притесненията му изчезнаха, а Духът го обзе.

Той взе подноса и уверено тръгна към определените му редове. Той внимателно подаде подноса на една жена на първия ред.

Тя му се усмихна. Бенджи й се усмихна, знаейки, че служи на Господ. ■

ПО ПЪТЯ

Изчакване в Уинтър Куортърз

Уинтър
Куортърз

ПЪТЯТ ПРЕЗ АЙОВА
АЙОВА

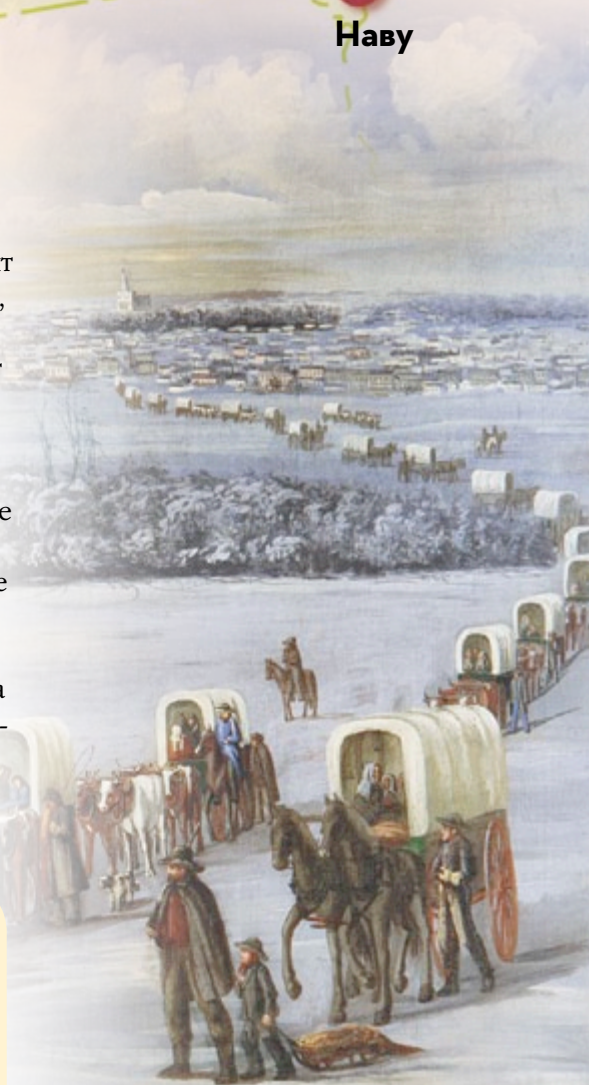
Наву

От Дженифър Мади

Един нов град

След като Пророкът Джозеф Смит бил убит, град Наву, щата Илинойс, станал опасно място. Светиите напуснали домовете си, за да намерят по-безопасно място за живот. През февруари 1846 г. първата група светици започнала пътуването си на запад, но лошото време и болестите ги забавили. Когато успели да прекосят щата Айова, вече било твърде късно да успеят да достигнат Скалистите планини преди зимата. Затова ръководителите на Църквата избрали едно място, където светиите могли да презимуват. Нарекли го Уинтър Куортърз.

Този експонат в Центъра за мормонския маршрут в Уинтър Куортърз пресъздава един лагер по пътя през Айова, в който Уилям Клейтън написал химна „Хайде, светици“ (Химни, № 22).

Съвместна работа

Някои хора построили къщи от трупи и чимове трева. Други живели в палатки и землянки. Светиите се опитвали да бъдат щастливи през дългата и студена зима. Те си помагали един на друг. Организирали концерти, пеели и танцували. Построили мелница, кметство и фабрика за правене на кошници.

Продължаване напред

На светиите в Уинтър Куортърз било трудно. Мнозина починали. Но пионерите имали вярата, че Господ ще ги благослови и ще им помогне да стигнат до Сион. Когато пролетта най-сетне дошла, първата група пионери напуснала Уинтър Куортърз, за да стигне долината Солт Лейк.

Днес може да видите красивия

храм Уинтър Куортърз Небраска и да посетите Центъра за мормонския маршрут в Уинтър Куортърз, за да научите повече за пионерите. ■

В Центъра за мормонския маршрут може да видите запасите, които светиите взели за пътуването на запад. Ръководителите на Църквата им казали да вземат брашно, подправки, ориз, боб и крави за мляко.

Някои от светиите построили колиби от трупи, в които да живеят, докато били в Уинтър Куортърз.

Мястото, на което светиите спират в Уинтър Куортърз

От Ари Ван Де Грааф

Пионерите се установили за известно време в Уинтър Куортърз, за да изчакат да премине зимата, преди да продължат пътуването си на запад. Опитайте се да откриете скритите предмети в тази рисунка.

Молив

Парче сладкиш

Чайник

Лъжица

Шпатула

Книга

Гаечен ключ

Чаша

Бинт

Кегла за боулинг

Морков

Близалка

Игла

Часовник

Круша

СПЕЦИАЛЕН СВИДЕТЕЛ

От старейшина Д. Тод Кристоферсън

От Кворума на дванадесетте апостоли

Членовете на Кворума на дванадесетте апостоли са специални свидетели за Исус Христос.

Как Исус Христос говори на пророците?

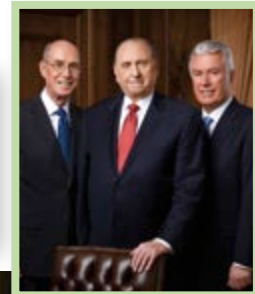
Той може да изпрати пратеник или да Се появи лично.

Може да говори със Собствения Си глас или чрез гласа на Светия Дух.

Може да говори поотделно на служителите Си или може да им говори, докато са се събрали заедно.

Из „Христовото учение“, *Диакона*, май 2012 г., стр. 86–90.

Как можеше
Ема да е мила,
когато Вайълет
бе толкова
груба?

Помощ

От Шарлот Мей Шепърд

По действителен случай

„Възлюби ближния си като себе си” (Марка 12:31).

Ема хвана по-здраво раницата си, докато вървеше към новата си класна стая. Беше първият учебен ден. Беше облякла любимата си рокля, а мама беше сложила специална почерпка с обяда – бисквитки във формата на животни.

„Днес ще е страхотно, – помисли си Ема. – Стига да – ”

Ема спря и се огледа из стаята. Там беше. Вайълет.

Миналата година Вайълет през всяко междучасие заемаше цялата катерушка. Обиждаше Ема. Дори открадна най-добрата приятелка на Ема!

Вайълет видя Ема и се изплези. Ема я изгледа гневно, сграбчвайки още по-здраво раницата си. Вайълет се бе държала неприятелски през цялата изминала година и изглежда и тази щеше да е така.

„Честита нова учебна година, ученици! - каза г-ца Колдуел от предната част на стаята. – Нека разпределим местата”.

Чиновете бяха подредени по двойки из цялата стая. Г-ца

Колдуел прокара пръста си по списъка, след това посочи двойка чинове в задната част на стаята. „Ема. Ще седиш там”.

Ема седна на един от задните чинове. Надяваше се Лизел да седи до нея. Или Джейми. Или – „Вайълет”.

Ема се сепна. Правилно ли чу?

Да. Г-ца Колдуел все още сочеше чина до нейния. „Вайълет, ще бъдеш съседка на Ема, – каза тя.

Вайълет ухилено се замъкна към Ема. Ема облегна главата си на чина и се загледа към стената. Щеше да бъде дълга година.

В часа по математика г-ца Колдуел написа няколко задачи на дъската, за да ги решават. „Може да работите сами или със съседа си”, каза тя.

Ема бързо се прегърби над листа си, преструвайки се на заета. Задачите бяха доста лесни. Просто се опитваше да избегне Вайълет. Нито веднъж не я бе погледнала цялата сутрин.

Нещо я сръга в рамото. Нещо

като молив. Ема не обърна внимание.

Още веднъж. Вайълет я сръгваше! Заинатено, Ема продължи да пише.

Третото сръгване на Вайълет вече болеше. Ема чувстваше как ще избухне. Цялата година ли щеше да е така? Мислеше да вдигне ръка и да каже на г-ца Колдуел. Или пак да хвърли

за Вайтълет

гневен поглед на Вайтълет.

Тогава Ема чу подсмърчане. Някой плачеше ли? Моливът отново я сръга. Тя погледна и видя, че Вайтълет я гледа. Моливът бе в ръката ѝ, а очите ѝ бяха в сълзи. Листът ѝ беше пълен с изтривания с гумата.

Вайтълет завъртя молива в ръцете си. „Можеш ли да ми помогнеш?“ – попита тихо тя.

В продължение на минута Ема я гледаше в шок. Вайтълет искаше нейната помощ? След като е била толкова злобна към нея? Ема се обърна към листа си. Вайтълет можеше да работи сама. Не заслужаваше помощта на Ема, дори и да беше ...

... нейна съседка?

Ема мълчаливо се обърна напред. Можеше да чуе как Вайтълет тихо плаче до нея. Писанията винаги казват да обичаш ближния си – но Вайтълет бе различна! Ема просто седеше до нея в часовете!

Ема продължи със задачите. След това спря. Може би Вайтълет не бе различна. Може би, когато Писанията казват да обичаш ближния си, се има предвид всеки. Дори и държачите се грубо. Дори и да е трудно.

Ема въздъхна и бавно остави молива си. Обърна се към Вайтълет и се опита да се усмихне. „Искаш ли помощ?“ – попита тя.

Вайтълет кимна, избърсвайки сълзите си с ръка.

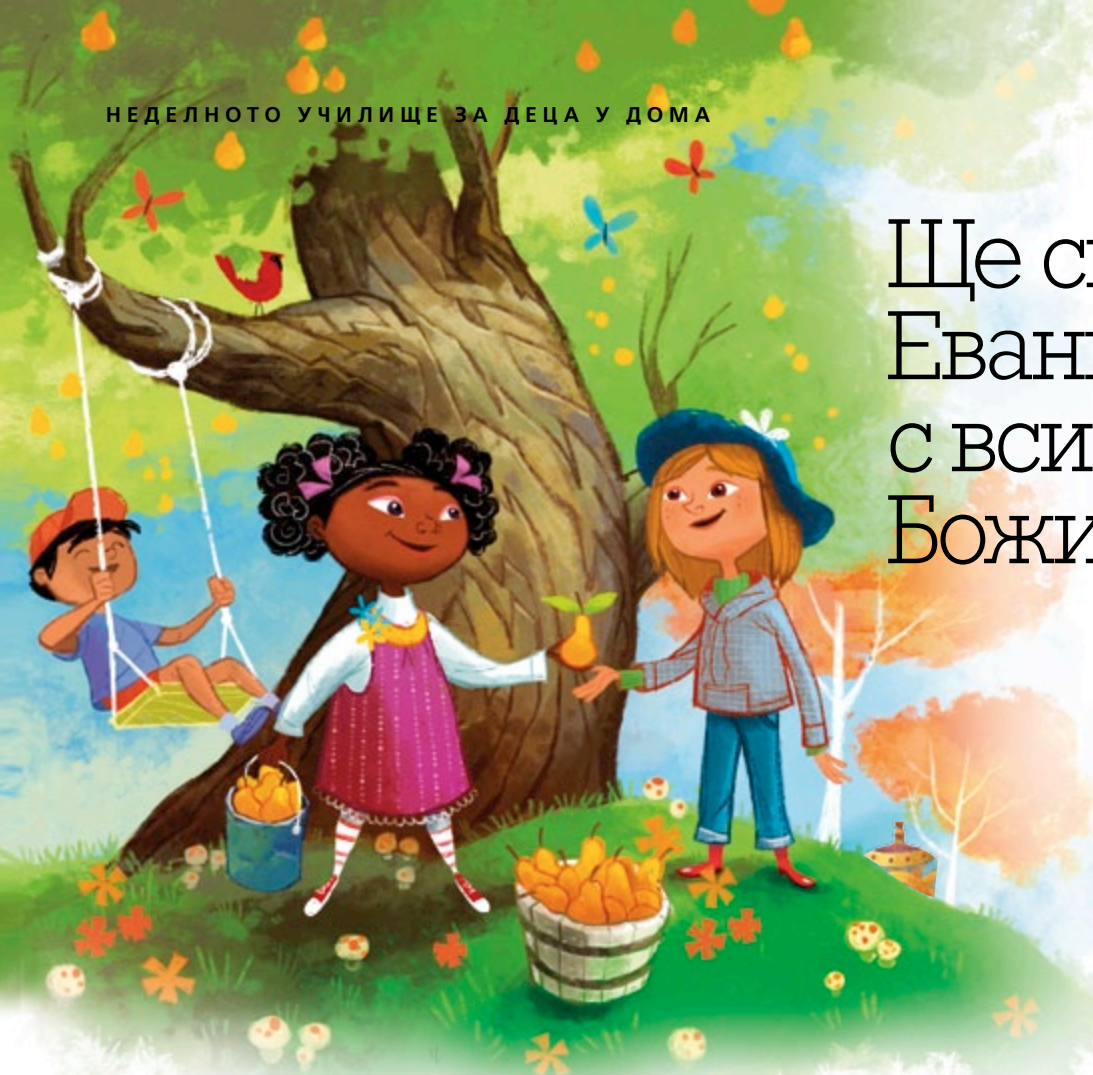
Ема се наведе към листа на Вайтълет и започна да ѝ помага с първата задача. Вече изпитваше топлина в себе си. Помисли си дали Вайтълет обича бисквитки с формата на животни. ■

ДА СЛЕДВАШ ИСУС

Исус иска да обичаме всички.

В Писанията Той ни учи да обичаме семейството и приятелите си и да се държим мило с тях. Исус също учи: „Обичайте неприятелите си и молете се за тях, които ви гонят“ (Матей 5:44). Това означава дори ако някой не е мил с вас, може да следвате Исус, като сте мили и се опитвате да бъдете приятели.

Ще споделям Евангелието с всички Божии чедра

ВЛЯВО: ИЛЮСТРАЦИЯ ОТ МАРК ДЖАРМАН; ВЪДНОСО ПО ЧАСОВНИКОВИТА СТРЕЛКА ОТ ГОРЕ ВЛЯВО: ИЛЮСТРАЦИИ ОТ ДЖИМ МАДСЕН, ДЖАНЕД БЕКСТРАНД, ЕРИК БАРКЛИ И СЕЛЕСТЕ СМИТ

КАРТИ ЗА СПОДЕЛЯНЕ

Може да споделяте Евангелието чрез картички за раздаване. Просто залепете картичките на следващата страница върху картон. После изрежете картичките и напишете посланието си от другата страна.

ПЕСЕН И СТИХ ОТ ПИСАНИЯТА

- "We'll Bring the World His Truth," *Children's Songbook*, стр. 172–173
- Матей 5:16

ДА ПОГОВОРИМ

Може да накарате всеки член на семейството да нарисова най-любимия си плод. После от задната страна на картинката всеки човек може да напише как Евангелието благославя живота му. После може да поговорите заедно за начини, по които може да споделяте Евангелието с приятели и съседи.

Някога яли ли сте нещо, което е толкова хубаво, че сте искали да го споделите с други? Пророкът Лехий веднъж сънувал, че яде много вкусен плод. Бил толкова вкусен, че „изпълни(а) душата (му) с извънредно велика радост” (1 Нефи 8:12). Лехий искал семейството му също да опита от този вкусен плод.

Плодът от съня на Лехий е подобен на любовта на Небесния Отец. Лехий искал семейството му да почувства любовта на Небесния Отец. Искал да сподели с тях Евангелието, защото знаел, че ще ги направи щастливи.

Децата често много добре се справят със споделянето на Евангелието с другите.

Осем годишната Мария видяла

мисионерите на улиците в Еквадор. Тя ги попитала дали биха искали да я научат за Евангелието. Мисионерите дошли в дома на Мария, за да учат нейното семейство. Мария била първа в семейството си да се кръсти. Била много щастлива, когато накрая цялото ѝ семейство също се кръстило в Църквата.

Девет годишният Ерик бил толкова развълнуван за представянето на Неделното училище за деца в събранието за причастието, че поканил съседите си на него. Те дошли.

Тези две деца споделили нещо ценно с хората, които обичат. Докато споделяте Евангелието, свидетелството ви ще нараства. Подобно на Лехий, ще чувствате „извънредно велика радост”. ■

„Не бой се, защото
Аз съм с тебе”.

Битие 26:24

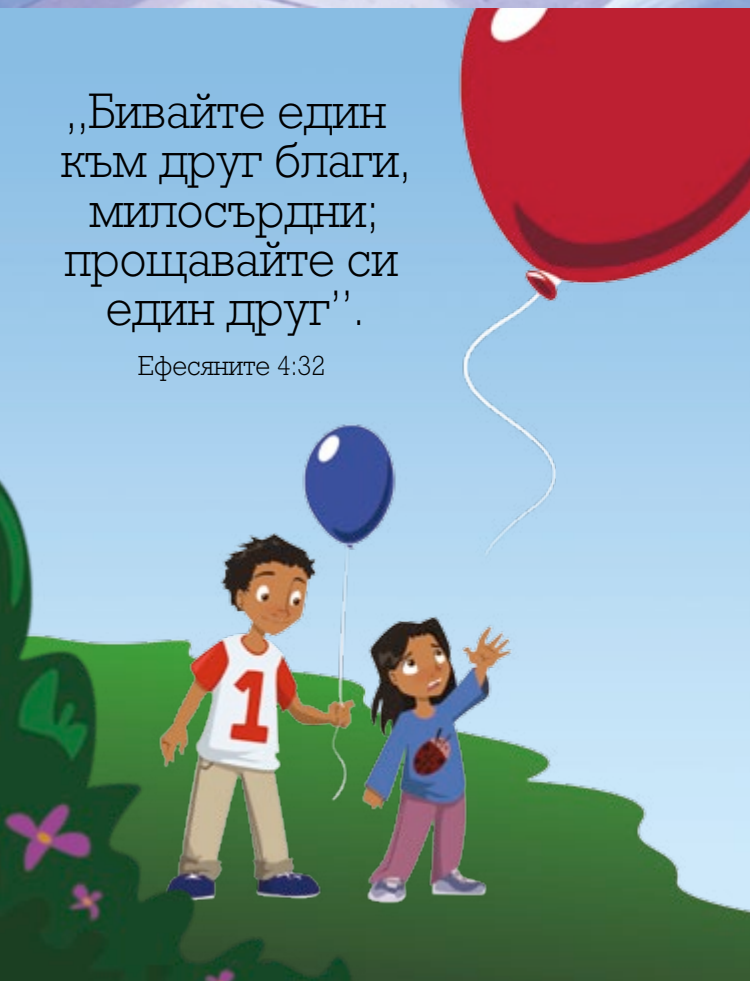
„Блажени са
миротворците”.

Матей 5:9

„Бивайте един
към друг благи,
милосърдни;
прощавайте си
един друг”.

Ефесяните 4:32

„За всичко
благодарете”.

1 Солунците 5:18

The Statue of Liberty is shown in the background on the left side of the page, holding the torch aloft. The background is a clear blue sky.

Камил от Ню Йорк Сити

Девет годишната Камил има много приятели. „Това, което много ми харесва в приятелите ми е, че са различни, – казва тя. – Те идват от различни места и правят нещата по различни начини”. Камил обича да учи добри неща от приятелите си и обича да споделя неща с тях. Най-доброто нещо, което е споделяла

с приятел, е Евангелието. След като споделила първия символ на вярата с приятелката си Яйлин, Камил поканила семейството на приятелката си да се срещне с мисионерите. Камил също така научила Яйлин да се моли. Сега Яйлин и майка ѝ са членове на Църквата.

Приятелката ми Яйлин се кръсти през 2011 г. Обичам да можем да ходим заедно на църква. Помагам ѝ да научи наизуст Символа на вярата. Работим по деветата точка.

Любимите ми песни са: „Чедо на Бога съм” и „Заедно семействата могат да са във вечността”. Любимият ми стих в Писанията е Учение и Завети 19:23: „Поучи се от Мен и послушай словата Ми; ходи в кротостта на Духа Ми и ще имаш мир в Мен”. Този стих винаги ми помага, когато съм тъжна.

Моите мама и татко са от Доминиканската република. Може би затова любимото ми ястие е ориз с боб и пиле. Напомня ми за това откъде е семейството ми.

Ние сме пет души в семейството ми. Сестра ми Емили ще бъде кръстена и потвърдена през декември. Брат ми Виктор е кръстен на татко. Все още нямам домашни любимци, но мисля да си взема костенурка. Обичам костенурките, защото те са сладки и бавни, така че няма да избягат.

Обичам историята за капитан Мороний от Книгата на Мормон. Татко ни я прочете за семейна домашна вечер и тя ме вдъхнови да направя мое собствено знаме. То ми напомня за това коя съм и че Небесният Отец е винаги с мен.

НАШАТА СТРАНИЦА

Родителите ми от малък са ме учили на Евангелието и са добър пример за мен. Научих да чета историите от Писанията за деца и сега обичам Книгата на Мормон. Чета я всеки ден, сама и със семейството ми. Амон е любимият ми герой в Книгата на Мормон. Той е бил велик мисионер и аз искам да съм такъв, когато порастна.

Естебан М., 8 г., Колумбия

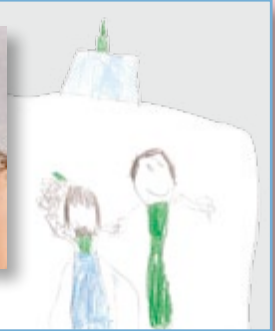

Когато семейството ми бе на ваканция в Панама, родната страна на майка ми, родителите ми заведоха малката ми сестричка Ихоалибет и мен да видим храма Панама Сити Панама. Майка ми ни заведе да докоснем стената на храма. По-късно, когато казах на майка ми колко щастлив се чувствах, когато бяхме до храма, тя ми каза, че съм почувствал Светия Дух.

Серхио Б. мл., 7 г., Флорида, САЩ

Паша З., 9 г., Украйна

Когато Летисия С., 6 г., била на 3 години, храмът Куритиба Бразилия бил завършен. Тя обичала да ходи в храма и ходела там всеки ден през последната седмица на отворените врати. Тя все още обича да ходи до храма и да се разхожда из красивите му градини. Летисия също така обича да рисува и да плува.

НЕДЕЛНО УЧИЛИЩЕ ЗА ДЕЦА: ДА СЛЕДВАШ ИСУС

Маурицио Д., 11 г., от Италия, обича събранието за причастието, защото научава за Небесния Отец и за Исус Христос. Той обича да ходи на църква, защото е забавно, интересно и много красиво. Той е щастлив в Църквата и има много приятели.

Когато се подготвихме за първата копка за храма Тихуана Мексико, бяхме много щастливи. Отидохме като семейство да помогнем. Почистихме терена за храма. Знам, че Господ ще посети дома Си, когато той е готов.

Хесус С., 6 г., Мексико

Bảng Khắc
Bảng Vàng

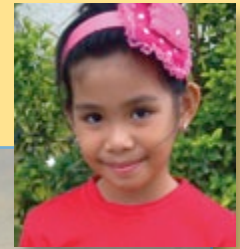
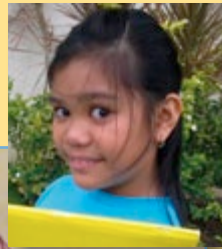
Изучаването на Писанията ми помага да избирам правилното.

„Златните плочи”, от П. Туйет Хоа, 10 г., Камбоджа

Избирам правилното, когато следвам Небесния Отец и Исус Христос.

Н. Ти Линда, 8 г., Камбоджа

Любимата ми част от Книгата на Мормон е историята на Нефи и пътуването през морето.

Кели К., 10 г., Филипини

Трябва да сме запечатани в храма, за да можем да бъдем завинаги със семейството си.

Шана К., 8 г., Филипини

Обичам да ходя на църква със семейството си и да уча за Исус Христос. Вкъщи обичам да чета и да уча истории от Писанията, да пея химни и да играя на игри по време на семейната домашна вечер. Евангелието благославя семейството ми и ме прави щастлив. Вече дадох Книгата на Мормон на трима учители и на най-добрия ми приятел, Мигел. Любимата ми песен в Неделното училище за деца е "We'll Bring the World His Truth" (*Children's Songbook*, стр. 172).

Мартин П., 6 г., Португалия

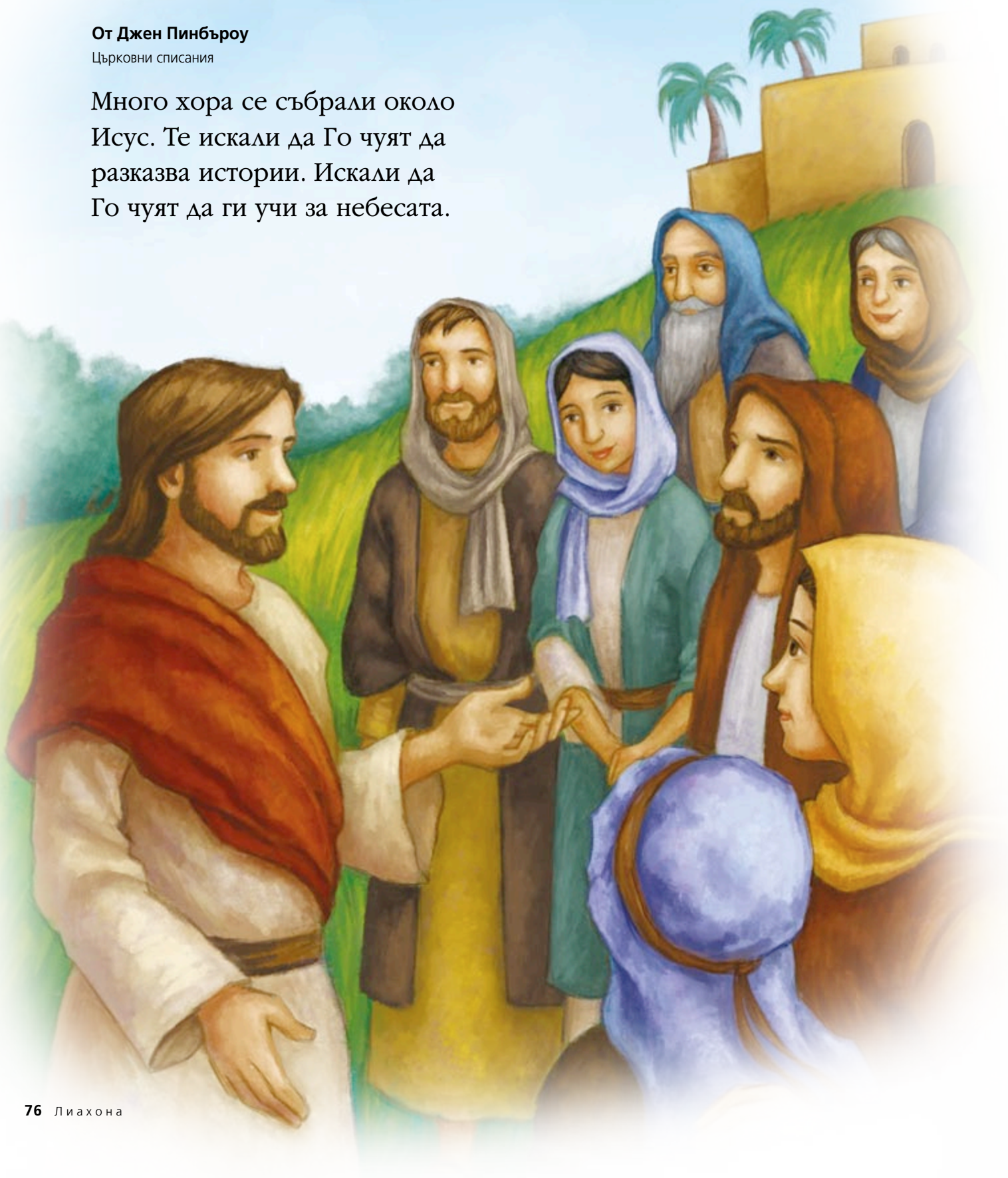
Енрике С., 7 г., Бразилия

Исус благославя малките деца

От Джен Пинбъроу

Църковни списания

Много хора се събрали около Исус. Те искали да Го чуят да разказва истории. Искали да Го чуят да ги учи за небесата.

Когато хората били болни, Исус ги излекувал. Той излекувал хора, които не могли да виждат. Той излекувал хора, които не могли да чуват.

Един ден няколко хора довели малките си деца да видят Исус. Те искали Той да даде на децата им благословия. Учениците на Исус казали на хората да не притесняват Исус. Те мислели, че Той е твърде зает.

Исус не бил твърде
зает. Той казал
на учениците да
позволят на децата
да дойдат при Него.
Казал, че небесното
царство принадлежи
на хората, които са
като малките деца.

Исус обича всички деца. Няма значение кои сте, как изглеждате или къде живеете. Исус ви обича! ■

От Марка 10:13–16.

Исус благославя малките деца

„Прегърна ги и ги благослови като положи ръцете си на тях” (Марка 10:16).

ПСУВАМ ...

От Р. Вал Джонсън

Църковни списания

Изражението на майка ми ме наскърбяваше. Шок. Смуг. Разочарование. Всичко това я насълзяваше и после се сливаше в една емоция – предателство.

Въпреки че ме бе учила през всичките 15 години от живота ми да почитам Небесния Отец с думи и дела, ето ме, виновен за това, че съм казал изключително обидна дума.

Нямах намерение да псувам. Преди тази година, аз никога не бях използвал мръсен език. Но това лято работих в Отдела за лов и риболов на Юта и придобих навика от другите момчета, които работеха с мен.

Основната ни работа бе да косим репей встрани от щатските пътища. Бързо решихме, че *Arctium minus* е особено зловреден плевел. Той расте изобилно навсякъде и обгражда повечето други растения. Бодилите му залепват до всичко, което ги доближи.

С лопати в ръце, ние се борехме с това наказание до пълно изтощение – и започвахме да псуваме. В началото намирах езика на другарите ми за лош. После го толерирах. Накрая го възприех. В края на лятото псуването така се бе срастнало с езика ми, както репейт се сраства с кучешка козина.

Реакцията на майка ми към това обаче ме убеди, че трябва да се променя.

Не беше лесно. Псуването не е просто избор на думи. То е и начин на мислене.

Псуването така се бе срастнало с езика ми, както репейт се сраства с кучешката козина.

Разговорите, които допускаме в живота си, думите, които четем и образите, които виждаме, формират мислите ни. Скоро научих, че трябваше да променя какво допускам в ума си, ако исках да променя езика, който използвах.

За щастие, бях активен в посещаването на църковните събрания и на семинара. Псуването бе заобиколило по-възвишените мисли, но тъй като бях в среда, в която бях изложен на тези по-възвишени мисли, те отново можах да пуснат корен. Съсредоточих се върху четене на Писанията всеки ден и молитва. Не гледах филми и телевизионни програми, които въвеждаха повторно тъмни мисли.

Постепенно забелязах как езикът ми се подобрява. До края на годината успях да се освободя от навика да псувам.

От тогава аз научих много за силата на думите. Думите могат да създават или да унищожават. Могат да нараняват или да изцеляват. Могат да унижават хората или да посадят семената на надежда и любов.

Интересно ми е, че Самият Спасител, Съзателят на небето и земята, се споменава като Словото (вж. Иоана 1:1–4; У. и З. 93:6–11).

Научих, че кълненето може да има положителен смисъл, а също и отрицателен. Ние се заклеваме да кажем истината в съда. Тържествено обещаваме или се заклеваме да пазим Божиите заповеди, когато се кръстим. По подобен начин ние поемаме свещени обещания да спазваме храмовите ни завети, за да получим най-великите благословии на Небесния Отец.

Важното е: Ние ставаме по-подобни на Словото, когато с думите си Го почитаме и отразяваме славата Му. ■

ДЕЙВИД О. МАКЕЙ

Дейвид О. Макей израстнал в семейната ферма в Хънтсвил, Юта. Обичал животните и отглеждал **коне** през целия си живот. Когато бил на мисия във Великобритания, открил една **поговорка** която станала негово мото: „Каквото и да правиш, прави го добре”. Той се завръщал много пъти във Великобритания и осветил **храма Лондон Англия** през 1958 г.

„Като родители и ръководители ние трябва да помагаме на младежите ни не само да се подготвят за пълновременна мисионерска служба, която трае само няколко месеца, но и за сключването и спазването на храмовите завети, които продължават за вечността. Първите стъпки могат да започнат в детските години”. Вж. „Тийнейджърите и храмовите завети”, стр. 18. Тази и други статии в този брой могат да помогнат на членовете, млади и стари, по-добре да се подготвят да споделят и живеят според Евангелието.

ЦЪРКВАТА НА
ИСУС ХРИСТОС
НА СВЕТИИТЕ
ОТ ПОСЛЕДНИТЕ ДНИ

4

ВУЛГАРИАН

7

10790 Ока 13